

KoRKkiRuuvi Kirkkari/24

KirkkariXQmajotus BP:

mahat pojat

mahat pojat: KoRKH24 VPJ&Graafikko

lehden on täyttänyt Kuninkaallisen Koneenrakentajakillan toimitus 24:

Eetu Mäntykenttä

Hermann Salonen Jaakko Lamminen ja vierailevat tähdet

"Roomalainen lähestymistapa" "Millainen oli kirkkari exqu?" "Vierailla vesillä"

"tiiseri otsikoks voi laittaa yllä olevat"

"miks luit tän kaiken?"

Sisälmsys

Etukansi	0
Sisällysluettelo	1
Pää kirjoitus,,	2
Puheenjohtaja tässä terve....	3
Kuparin puoliintumisaika	5
Kirkkarilippujono	10
Supervoittaja	16
Kirkkari-XQ	20
Kirkkari rastin pito	33
Edustustehtävissä lappeen Rannoilla	38
Tekisikö mielesi kermaviiliä?	45
Kuinka järjestää kirkkarit	51
Takakansi	55

TOIMITUS

Päätoimittaja:

Eetu Mäntykenttä

Toimittajat:

Hermann Salonen

Jaakko Lamminen

Graafikko:

Eero Selonen

Kustantaja:

Koneenrakentajakilta ry

Kansa on äänestänyt päätoimittajaa

Ah, makaat auringon paisteessa nurmikentällä, ympärilläsi kuuluu iloista puheensorinaa, naurua, ehkä jopa muutama satunnainen sihahdus ja poksahduskin. Sijaintisi on Koskenranta ja päätäsi koskettaa vuorokauden vaihteessa päähän jälleen asetettu tupsulakki. Täytyy siis olla Suomen Suurimman Wapun kruununjalokivi, vappupäivä, jolloin kaikki ovat kerääntyneet yhdessä juhlistamaan fuksien kuolemaa ja uusien teekkaripolvien syntyä. Silti mieltäsi kalvaa jokin asia. Pääsikö jotain unohtumaan? Kertaat tarvikkeet, joita ihanan kesäpäivän viettoon saatat tarvita: Skumppaa ja sille varattu lasi, eväitä, kavereita, sateenvarjo, lumikola ja toppavarustus. Kaikki löytyy, joten mikä on pielessä? Yhtäkkiä mieleesi syöpyy nuo aiemman itsesi lausumat sanat

"Kirkkaruuvi pyritään julkasemaan sitten ennen kastepäivää"

Hyvä toimittaja... vittu

Hiphei ja hurraa! Ylistykset olkoot ansaittuja jokaisen tahon kohdalla, sillä olet tätä lehteä julkaisuajankohtana lukiessasi taas tehnyt suuria saavutuksia. Selvisit talven, sen maapallomme kierron pimeän ja pirullisen ajankohdan, yli. Talven, jolloin joka vuosi aina tuulee vastaan, lunta on "ihan varmasti enemmän kuin viime talvena", kävelymatkat ovat normaalia pidempiä, matkat tavattoman hitaita ja silti samaan aikaan jotenkin kummasti on lämpimämpää sekä enemmän vettä, räntää ja muuta paskaa edelleen verrattuna siihen viime talveen. Päätäkää nyt onko meillä paska talvi koska lunta on paljon eikä se koskaan sula vai siksi että on tarpeettoman lämmintä, sataa pelkkää vettä ja maa on jatkuvasti kuravelliä ja räntää. Kun minä olin nuori, niin...

Niin, selvisit talven yli ja pimeän jälkeen koittaa valo. Valo joka näin ylettyy välikäsien, kuten auringon tahi monitorisi kautta aina jokaiseen maailman kolkkaan asti. Jokainen kärsimystarina päättyy suureen voittoon aivan kuten Daavid (ei se kuparikenttä) Goljattia (ei se kuppila) kohdatessaan tai kuten Jeesus marinoituttuaan kiven sisässä muutaman päivän. Ja nyt sinun taistelusi, sinun valosi, sinun voittosi, olkoot tämä tuokio kun tätä ruuvia luet nyt tässä hetkessä. Tai se, että kesä on ihan kulman takana ja toivottavasti olet töissä, saat palkkaa ja voit syödä normaalin ihmisen ravintoa normaalin ihmisen tapaan.

Eetu Mäntykenttä
Pään toimittaja

Onnea ja iloisia lukuhetkiä!

Puheenjohtajan turinoita

Terve ja moi rakkaat lukijat

Hallitus on taas pöhissyt ja puhissut pitkin alkanutta kevättä. Nohevimmat teistä onkin huomannut että viime ruuvissa lupailemani uudet haalarimerkit on saapuneet vihdoin myyntiin kiltahuoneelle – käykää hakemassa omanne nopee! Samalla voitte ihastella myös meidän uutta pakastinta, jonka ansiosta killassa on nykyään loputon puffettivarasto.

Kirkkareista selvittiin hengissä ja krapulakin alkaa pikkuhiljaa helpottamaan. Allekirjoittaneen ensimmäisiksi kirkkareiksi tuo maaliskuun viikonloppu oli aikas mukava kokemus. Voipi olla että meikäläisen löytääkin myös ensi kevään Kirkkaribussista kun suunnataan katsomaan mitä meidän Turun sisaret ovat saaneet aikaiseksi.

Tärkeimpänä kevään tapahtumana on kuitenkin Suomen Suurimman Wapun alkaminen, joka startattiin KoRKin osalta railakkaiden wappusitsien merkeissä. Vaikka Suomen kevät ei ole sään osalta antanut parastaan niin muistetaan pitää Wapun ajan mieli kirkkaana ja mitä tärkeintä itsemme terveinä. Ja onnittelut erityisesti meidän rakkaille fukseille, kohta teistäkin tulee teekkareita ja saatte painaa tupsulakit päähänne (ellette ole sitä jo tehneet, allekirjoittanut ei ole taas ihan kartalla tämän lehden julkaisu aikataulusta :D).

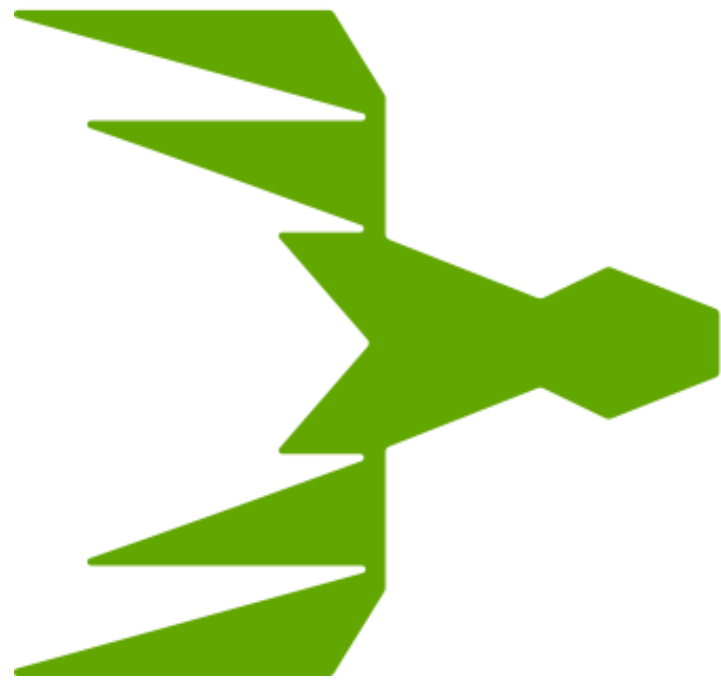
Kevät terkuin

Elina Jaatinen

KoRKin puheenjohtaja

Myös Neiti Puheenjohtaja jonotti innokkaasti kirkkarilippuja. Odotuksesta enemmän tuonnempana

Metssä

Kuparin puoliintumisaika

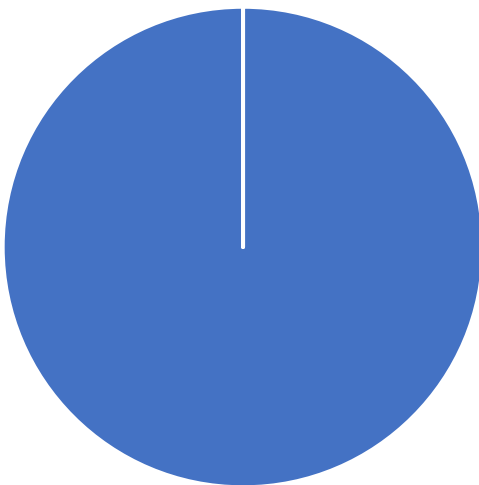
Nyt on tässä kivassa kirkkariruuvfissa aika pienelle tiedepläjäykselle. Juttua voisi melkein lukea rinnakkain tässä julkaisussa esiintyvän kirkkari-xq tarinan kanssa, koska toimituksella oli valtava työn himo ja teimme kokopäiväisesti juttua kuten vastuullinen trollitehdas konsanaan. Ehkä myös tietyiltä osin raportoinnin laadun sutkuttaminen selittyy tällä. Kummiskin: jutussa pureudutaan alkuaineista jaloimpaan – kupariin (kuva 1). Aine on varmasti monelle jo ennestään tuttu, toisille enempi ja toisille vähempi, mutta harvempi on perehtynyt sen materiaaliominaisuuksiin.

Toimitusta sattui tällä kertaa kiinnostamaan mikä on kuparin puoliintumisaika. Jos puoliintumisajan käsite on ennestään tuntematon tahi sumussa, tässä lyhyt muistin virkiste: ”Puoliintumisaika on aika, jonka kuluessa puolet aineesta hajoaa tai muuttuu toiseksi aineeksi. Se kuvaa radioaktiivisen aineen hajoamista ja on tärkeä käsite esimerkiksi säteilyn turvallisuuden arvioinnissa ja lääketieteessä. Mitä lyhyempi puoliintumisaika, sitä nopeammin aine hajoaa.”

Alla vielä tätä havainnollistavat piirakat (kuvat 2 ja 3).

Kuva 1. Kilo (1 kg (1000 g)) kuparia

Kuva 2. Puoliintumaton tuote

Kuva 3. Puoliintunut tuote

Alkutilanteena tutkimukselle pidettiin kokonaista, tavan kaupasta löytyvää, muoviin käärittyä kuparituotetta. Yksi kääre pitää sisällään 24 yksikköä kupariharkkoja, joten kaksin toteutettava tutkimus ei suuria matemaattisia estejuoksuja ja mentaaliolympialaisia tulisi vaatimaan. Tai niinhän sitä olisi uskonut ennen tämän tiedeartikkelin toteuttamista.

Testivälineistö oli poistettu jo edellisenä iltana paikallisesta S-Marketista, jottei paikalliset tiedemiehet pääsisi omimaan jokaista testipakkausta. Testin peruuntuminen kun olisi loogisesti myös tarkoittanut apurahoituksen sekä tämän julkaisun kirjoittamisen peruuntumista, jota ei totta tosiaan haluttu.

Pikaisen testivälineistön sekä henkilökunnan kanssa otetun yhteiskuvan (kuva 4) jälkeen olikin aika kiivetä labran kyytiin ja aloittaa toimet perinteisillä rutiineilla. Aluksi varmistettiin, että välineistössä on kaikki oleellinen sekä tarvittava mukana, oikeissa mittasuhteissa sekä kappalemäärissä. Tämän jälkeen tarkistettiin, että koko henkilökunta on paikalla sekä kykenevä osallistumaan työntekoon. Nämä kaksi asiaa täytyivät, joten eipä tosiaan muuta kuin suojarusteet päähän, muistiinpanovälineet esille ja tutkimusta tekemään.

Testin suoritus alkoi rikkomalla kupari-pakkauksen sinetti ja ottamalla esiin kaksi harkkoa, yksi kummallekin testihenkilökunnan jäsenelle. Tämän jälkeen kumpikin jäsenistä rikkoi puolestaan harkon sinetin tottunein elkein (kuva 5). Tässä vaiheessa on myös huomion arvoista, että henkilökunta on laborantti-kemistitutkintonsa pohjalta tehnyt tämän testin useita kertoja, mutta vaitiolo-velvollisuuden vuoksi ei ole päässyt keräämään julkista dataa tahi julkaisemaan tehtyä tutkielmaa aiemmin.

Kuva 4. Testihenkilökunta sekä -välineistö

Testi etenee käytännössä siten, että aina kun testihenkilökunnan käsittelemä harkko on antanut itsestään kaiken, eli ns. kuihtunut käsiin, tyhjennyt, lakannut olemasta, niin on aika ottaa testivälineistöstä uusi harkko aiemman tilalle. Tätä kaavaa toistetaan niin kauan kunnes koko testauksen alkukohtana pidetty muovikäärity pakkaus on tyhjä ja voidaan tehdä yhteenvetävä pohdinta. Oleellisesti myös testin aikana kirjataan välituloksia, kuten harkkokohtaiset aloitus- ja lopetusajat sekä kuinka monetta testiyksilöä käsitellään parhaillaan.

Kuten oikeissakin tieteellisissä julkaisuissa, me emme käsittele mitään turhanpäiväisiä teorioita, sillä lukijakunta kyllä tietää ja ymmärtää. Täten siis paskapuheet sikseen, on testitulosten käsittelyn aika! Kummankin testihenkilön testauksen aikana tekemistä muistiinpanoista voitiin kasata näppärästi Excel-laskentataulukko, jolla voitiin analysoida ns. tavaran hupenemista (taulukot 1 ja 2).

Taulukko 1. Testihenkilön X mittapöytäkirja

X				
Numero	Keississä	Avattu	Lopetettu	Kesto
1	1	8.29	9.07	0.38
2	3	9.54	10.40	0.46
3	6	14.51	15.15	0.24
4	9	16.05	16.30	0.25
5	10	16.31	16.50	0.19
6	11	16.54	17.20	0.26
6? :D	13	17.36	18.36	1.00
7	16	20.00	20.40	0.40
8	18	22.21	23.02	0.41
9	19	23.06	0.15	1.11
10	21	0.25	1.04	0.39
11	22	1.05	1.46	0.41
12	24	1.47	2.10	0.23

Taulukko 2. Testihenkilön Y mittapöytäkirja

Y				
Numero	Keississä	Avattu	Lopetettu	Kesto
1	2	8.29	9.07	0.38
2	4	9.54	10.55	1.01
3	5	14.49	15.13	0.24
4	7	15.41	15.57	0.16
5	8	16.07	16.24	0.17
6	12	17.03	17.29	0.26
7	14	18.14	18.59	0.45
8	15	20.05	20.39	0.34
9	17	22.01	22.53	0.52
10	20	23.08	0.20	1.18
11	23	0.32	1.47	1.15
12	25	1.55	2.10	0.15

Yltä voidaan heti tehdä muutamia huomioita liittyen mittauksiin. Ensimmäinen, alkutarkkailun pohjalta edelleen selittämätön, seikka on, että mittaustuloksissa esiintyy paikoin suurtakin varianssia. Testiharkkojen pitäisi olla teollisen standardin mukaisia ja täten myös sisällöltään, tilavuudeltaan ja muilta fyysisiltä ominaisuuksiltaan identtisiä. Tästä huolimatta testituloksista voidaan selkeästi yksilöidä kestoiän puolesta nopeita, keskivertoisia sekä hitaita harkkoja. Nopeasti hupenevien harkkojen ollessa n. 25 min sisällä tyhjentyviä kun taas hitaat harkot saattavat yltää jopa yli tunnin mittaiseen suorituskeston.

Toinen mielenkiintoinen seikka on mittaustulosten tasavertaisuus testihenkilöiden välillä. Tällä siis tarkoitetaan, että kummankin testihenkilön mittaama keskimääräinen harkon kestoikä on todella lähellä toisiaan riippumatta harkkojen kestoiän varianssista (taulukko 3). Olisi liian helppoa todeta, että testitilanteessa on sattunut mukaan tuuria tahi ilmiö olisi ennalta järjestetty, mutta aineisto on ollut täysin koskematon ennen testiä.

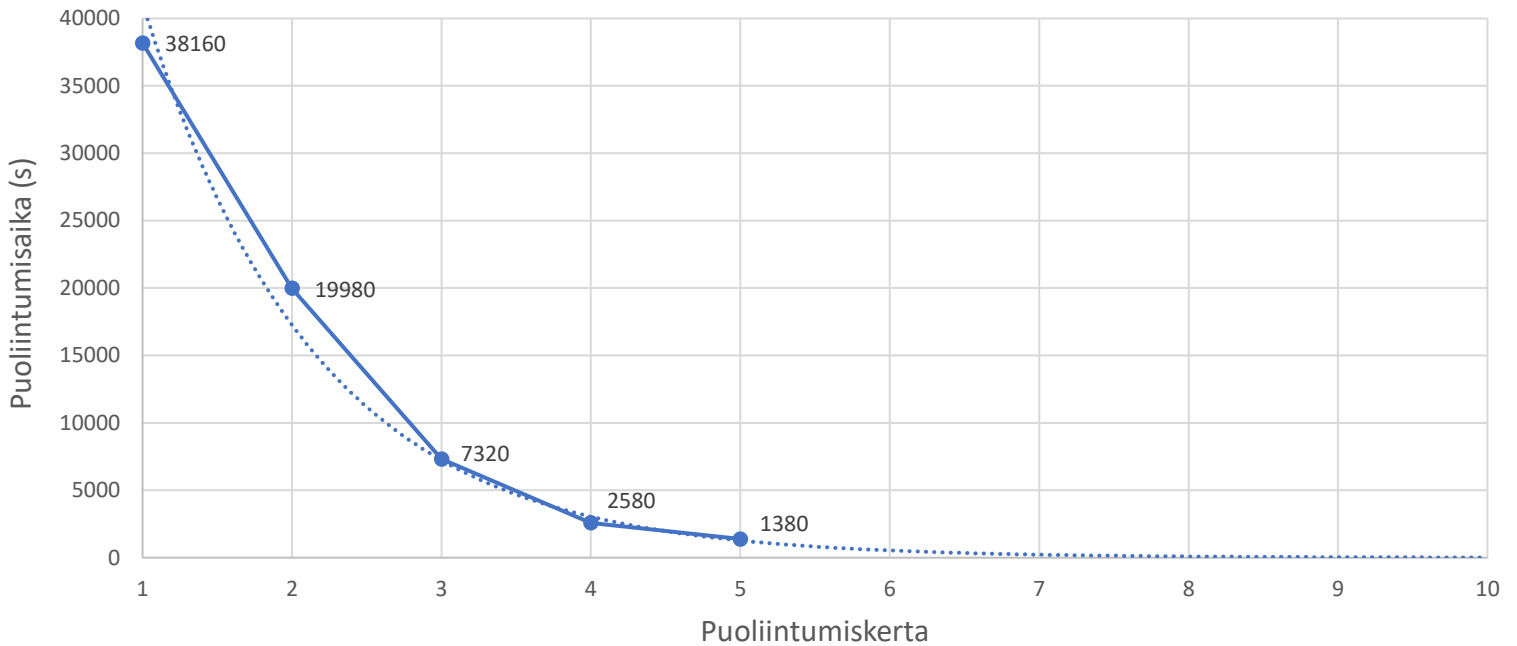
Taulukko 3. Minimi-, maksimi- sekä keskimääräisen kestoiän vertailutaulukko

	X	ero%	Y
Minimi kestoikä	0.19	21.05 %	0.15
Maksimi kestoikä	1.11	8.97 %	1.18
Keskimääräinen kestoikä	0.37	5.39 %	0.40

Puoliintumisaikaa voidaan myös havainnollistaa kuvaajan muodossa. Otetaan edellisellä sivulla esitetyt kuparin puoliintumisen ajankohdat, lasketaan puoliintumiseen mennyt ajallinen kokonaiskesto (taulukko 4) ja sijoitetaan saadut lukuarvot xy-kuvaajaan (kuvaaja 1).

Kuparin puoliintumisaika

Kuvaaja 1. Kuparin puoliintumisaika havainnollistettuna

Yltä voidaan nähdä, että puoliintumisaika vähenee eksponentiaalisesti sitä mukaa mitä pidemmälle kuparin puolittaminen etenee. Mittaustuloksiin voitiin myös sovittaa regressiokäyrä, jolla seurattiin puoliintumisen edistymistä mittausvälineistön ulottumattomiin. Käyrästä nähdään, että puoliintumisaika todellakin pienenee äärettömän pieneksi ajan kuluessa.

Taulukko 4.
Puoliintumisen kesto

puoliintumiseen kestänyt aika (h.min)	
	10.36
	5.33
	2.02
	0.43
	0.23

Artikkelin lopuksi todettakoon kaikille oman elämänsä vauhtihirmuille, puistokemisteille tai muuten vain vauhtilasit päässä viipottaville nappomiehille: Testi suoritettiin puhtaasti tieteellisistä syistä mitaten kuparin puoliintumista normaali-käyttäytymisen sekä -käytön alaisena. Testissä ei pyritty mahdollisimman radikaaleihin tuloksiin esimerkiksi nopeuden tahi näyttävyyden osalta. Testihenkilökunta tiedostaa, että tällaisia tuloksia oltaisiin saavutettu esimerkiksi asettamalla testille aikamääreitä, lisäämällä kuparin puolittamisen aikana vallinnutta painetta tahi puolittamalla testin aikana pelkkää kuparia.

Kuva 6. Oppiipahan

KORRIN ULKO-KA

TULEE VIHODIN

30.9.-7.10.2024

24 tuntia Konetalossa

Ah, nykyjournalismi. Uutimet, niinku vanhempi väestö tykkää kutsua. Osuva otsikko ja sopivasti tekstiä jotta jaksaa lukea kokonaan, unohtamatta toki koukuttavaa aloitusta, realiteetit toteavaa osiota ja loppukevennyttä – klassisia draaman kaaren vaiheita. Huh, sellaisista kun saisi tässäkin lehdessä nautiskella.

No saatte näistä vain osuvan otsikon. Valhe. Klikkiotsikon saatte, senkin janoiset veren imijät. Todellisuudessa toimitus ei edes ollut kokonaista vuorokautta Konetalossa vaan a) vietti koululla 22 tuntia ja b) kävi mutkan Kampusareenalla Festian ja Päärakennuksen läpi kävellen, koska heikolla hetkellä oli tarkasteltava uutuuutta huokuvan, 24/7 Market nimellä kulkevan, tuoteautomaatin tarjontaa. Spoiler alert: Loisto ruikkari sieltä löytyi.

Mutta tähän loppuvat tältä erää lukijan höynäyttäminen ja siirrytään itse asiaan, eli mitä ehmettä tehtiin Konetalossa lähes kokonainen päivä? NO JONOTETTIIN KIRKKARILIPPUJA TIETYSTI! Tämän ehkä nokkelimmat lukijat pystyivätkin jo arvaamaan, onhan tämä Kirkkariruuvi.

Ennen 24/7 market makutestailua iltahan tosiaan lähti liikkeelle killassa oleilusta ja muina miehinä naulapelin pelailusta. Yhtäkkiä kello onkin n. yöajan verran ja retkikuntamme havahtui tähän vasta kun vartijasetä paukahti ihmettelemään, että mitäs täällä duunataan? Ja ei kai vaan harrasteta mitään bilejatkoja, kun toisaalta koulun tiloista oltiin jouduttu väkeä jo poistelemaan? Selkeästi vartijan yllätykseksi retkikunta hakkasi vain pöllimaailman Grand Kanjonia ja kerroimme tulevista jonotus-suunnitelmista. Vartija näytti hieman kysymysmerkiltä ja selkeästi yritti rajusti prosessoida jatkuvana tulvana saamaansa tietoa, kun rationalisoimme aikeitamme hänelle. Pienen väännön jälkeen selkeä avain voittoon oli tehtävämme päämäärän selvennys; emme tosiaan tulleet Konetaloon majoittumaan vaan valvomaan intoa piukeina lippuja vuoden tapahtumaan, eihän sitä koskaan tietäisi vaikka ne olisi yöllä jo myyty loppuun!!

Teille kansikuva seuraavaan studioalbumiinne

Vartija kuittasi itsensä ulos chatista loppukaneetilla ”kyllä hän nyt tietää, että teekkarit on hulluja, mutta..” ja retkikunta alkoi pohtimaan seuraavia peliliikkeitä. Erään hengen nälkä alkoi kurnia, joten tässä vaiheessa päätimme tehdä pääasiallisen poistumisen killasta, suorittaa leivänhakureissun ja tämän jälkeen menon äityessä levottomammaksi päätimme siirtyä itse pelipaikoille Konetalon aulaan, jossa liput tultaisiin myymään aamulla kello 9:00.

Jätimme turhat tavarat kiltaan ja aloimme pystyttämään omaa tukikohtaamme aulaan, samalla varmistaen, että killassa riittää tuotteita ostettavaksi, jos nälkä yllättää ja kahvettia on kaapissa, että väsykin saadaan pidettyä loitolla. No entäs siten kun oli järjestetty tukikohta Konetalon aulaan retkituolien, aulan sohvien, makuupussien ja peittojen avulla? Sen jälkeen päästiin itse asiaan eli odottamiseen. Kuitenkin nopeaa kävi ilmi, että pelkkä istuminen on aika tylsää.

Päätimme avata jonotustoverin läppäriin ja alkaa katsomaan jotain, ettemme sentään kuole tylsyyteen. Starttasimme katselusession Fineas & Ferbillä, mutta totesimme tämän kehnoksi ideaksi. Vaikka sarja olikin suht huumoria ja nostalgiaa, tämä ei kuitenkaan pitäisi ihmistä hereillä ja muutaman jakson jälkeen aivot valuisivat korvista pihalle. Myöskin lupasimme vartijalle ettemme majoittuisi koulun tiloihin ja tämä tarkoittaisi nukkumista, johon edes killan kofeiinituotteet ei auttaisi.

Olisiko seuraava katselun aihe siis STP tai jotain muuta huumoripainotteista? Tämän valinnan

kanssa samoihin aikoihin eräs jonotustukijoukko saapui seuraamme Potista, johon he olivat jalkautuneet killalta kuulemma "yksille".

Onneksi heidän oluen liukastamat aivot olivat selkeästi toimivammat kuin muiden, sillä he keksivät hakea koulun uumenista paremmat katseluvälineistöt. Hetken päästä poijjaat ilmaantuivat nurkan takaa rehdin taulutelevision ja HDMI-johdon kanssa. Ja johan alkoi näyttämään paremmalta, kun ruudulta näkee jotain jopa yli 50cm päästä. Setuppi alkoi muistuttamaan enemmän rehtiä leffaillan settiä, joten tuumasta toimeen!

Elokuvien pariin, mutta mitä valita? Käytössä oli Disney+ ja mitään vakavaa ei tosiaan jaksettu, joten päädyimme animaatioiden pariin. Ja tässä taloudessa ei sitten katsota mitään kiinalaisia piirrettyjä, jossa silmät ovat lautasen kokoiset, vaan kunnon Mikki Hiiren orjapajassa (jatko-osa sille Kerhotalo-ohjelmalle) tehtyjä piirrettyjä.

KRONK 2:

Päätimme avata leffaillan katsomalla keisaria ja sen uusia kuvioita. Mutta emmepä mitään ensimmäistä, sillä kaikkihan me tiedämme, että kakkonen on aina ykkönen. Joten katsoimme Keisarin Uudet Kuviot 2: Kronkin Uudet Kuviot :D ja VOI MORJES siinäpä sitä huumoria riitti jo hieman väsyneeseen mieleen!! Lehva oli myös täynnä tärkeitä opetuksia mm. vanhusten rahojen huijaamisesta, rakkauden löytämisestä partioleirillä, mutta kaikista tärkeimpänä saimme nähdä Kronkin faijan ja SEN PEUKUN!

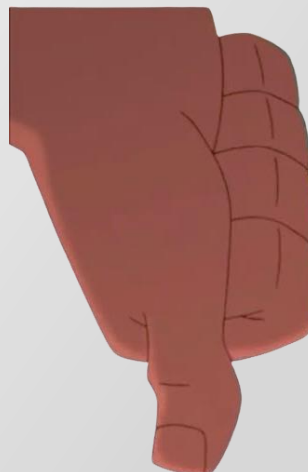
Kronkin Faija (peukku ei ylhäällä)

Leffan aikana jonossa alkoi joitain heikkoja mieliä kuitenkin hieman väsyttämään, joten usutettiin jo valmiiksi kiltaan menevä jonottaja keittämään pikku sumpit koko porukalle samalla, kun hän hakisi pikku purtavaa. Ja mitä sieltä sitten saatiin takaisin?

Siinä sumpettia maistaessa, suu muuttui lähemmäksi Islannin laavakenttää ja ikenet vetäytyi varmaan kattoon asti. Kysyessä miksi tää maistuu tältä saadaan vastaukseksi vain

"No emmää juo kahvia niin heitin hihasta määrät"

OK ei siitä kai sen enempää :DD mutta oli meinaan semmoiset äijä terva sumpit, että yksi kupillinen riitti kevyesti vielä seuraavaankin leffaan.

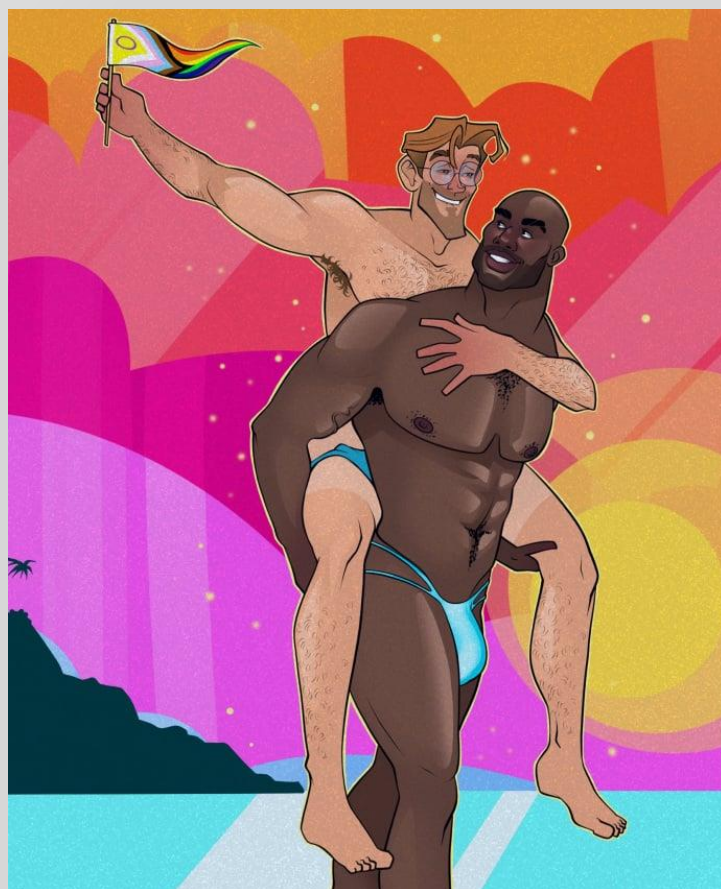
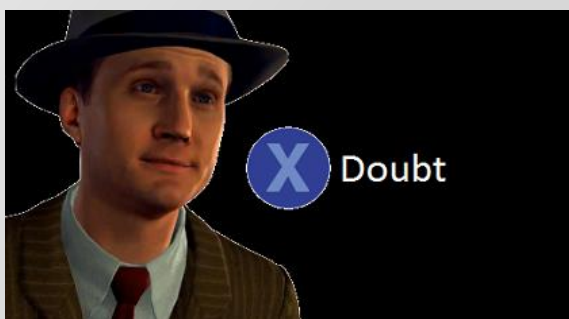

Kronkin faijan peukku kahvinkeitto-taidoista

KIRKLANTIS (öyh möyh-edition):

Noh Kronkin ja sen isän peukun seikkailuiden jälkeen oltiin jo aika vauhdissa ja alettiin Kronkin isän leuan ja peukun innoittamana etsimään jotain mikä täyttäisi jokaisen teini (ja kork-) pojan öyhmöyh monke fantasiat. Joten seuraavaksi valikoitui animaatioleffojen iätön klassikko, eli Atlantis! Siinä piirtotyylisiä löytyy teräviä ja pyöreitä muotoja jokaiselta hahmolta ja juuri oikeista paikoista HUHHUH!

NOH mutta mitäs muuta kyseisestä leffasta? Eipä oikeen voi sanoa mitään :D Leffa meni siinä kuola poskella, silmät tapittaen ruutua. Tässä kohtaa yötä aivot alkoivat siirtyä sumun puolelle. Mutta kyllä meidän yliopiston, KoRKin, Kirkkareiden ja Atlantiksen väliltä löytyi yllättävän paljon yhtäläisyyksiä, mutta tähän toki saattoi vaikuttaa aivojen progressiivinen kasaan painuminen. Harmaat aivosolut varmasti löysivät toisensa seuraavaan leffaan mennessä.

No mut entäs se leffan muu sisältö? Mistä se kertoi?

En tiiä katsokaa ja selvittäkää itse, tää ei oo leffa-arvostelujuttu.

Kirkkari Planeetta tai jtn

Kolmannen leffan aikana kello alkoi jo näyttämään normaali tyä_ukkelin töihin saapumisaikaa eli n. kuuden pintaan. Jos edellinen leffa ei viä herättänyt monke-reseptoria aivossa niin tämä se vasta olikin filmien filmi. Näihin aikoihin alkoi myös jonoa kasaantua ja virkeänä heränneitä Kirkkari-nautiskelijoita saapui Konetaloon solkenaan.

Itse leffan juoneen tai muuhunkaan turhaan ei jälleen kerran tullut keskityttyä, sillä taas ruudulla välkkyvät hahmot ja muodot veivät kaiken huomion. Turhaan sitä yrittää vakuutella teille lukijoille, sillä kyllähän kaikki kyseisen pätkän nähneet tietävät, että kun ruudulle ilmestyy retkikunnan antropomorfinen kissa-kapteeni-nainen, Herra Pierre tai Mr. Arrow leukoineen niin jokainen katsoja on täysin voimaton omien sisäisten eläimellisten viettiensä edessä.

*Tää kapteeni sais määrällä
mua ihan millon vaan*

Mr. Arrow

Sen leuka

"Siinä on mies, joka on voittanut mewaamisen MM useammin kuin kerran!"

Bugin elmää

Mitäs neljänneksi? Yö oli jo valmiiksi ollut täynnä upeita mestariteoksia ja vaikea se joka tapauksessa olisi peitota edellisen vilmin tähtiä. Ajateltiin kollektiivisesti, että eiköhän aivomätä ole edennyt jo siihen vaiheeseen, että ötökästä ja sen elämästä löytyisi matskua silmille. Tuumasta toiseen taas!

Trivia nurkka:
Tiedätkö milloin
Konetalo herää?

Kello kuusi ja
kovan yllinän
saattelmana!

No joo joo eihän siitä mitään tullut ja kyseinen tuote suljettiin ekan kymmenen minuutin jälkeen :DD Selkeästi kriittinen piste oli saavutettu ja huumori loppui isosti kesken. Siis ihan oikeesti jos et ole hetkeen katsonut kyseistä tuotetta niin suo itsellesi se kunnia, mielellään sitten vaikka usean oluen vaikutuksen alaisena, koska voi hyvä jeesus sentään mikä AMK opinnäytetyö tässä onkaan kyseessä. Huumori ei loppunut yhtään liian aikaisin, sillä nyt alkoi väkeä lappaamaan aulaan ns. urakalla ja jopa itse tapahtuman myyjätkin tulivat etuajassa paikalle.

Olimme siis lähes onnistuneet tavoitteessamme, eikä toistaiseksi oltu rikottu vartijan luottamusta majoittumalla koulun tiloissa.

Kuitenkin jotain tapahtui ajan virtauksessa, sillä viimeiset hetket osottautuivat kaikista tuskaisimmiksi. Olen melko varma, että Konetalon käynnistyessä jokin aika sitten myös joku Tohtori Tollontyö –tason aikavääntö-generaattori-naattori käynnistyi jossain kellarikerroksen alapuolella talon katakombeissa. Tai sitten liika Konetalo vääntää ihmisen psyykkeen niin mutkalle, että yksi tunti tuntuu neljältä. Tai sitten yksinkertaisesti Konetalo on vain aikakone. Ainakin aina venyvät ja vanuvat luennot tukevat jotain näistä teorioista, ken tietää. Sentään paisuvassa jonossa oli ihmisiä joita jututtaa, kun samat naamat alkoi kyllästyttää ja isosti. *Pääsispä jo kotia transpoosiin jollekin pehmeälle!*

aivotoiminta

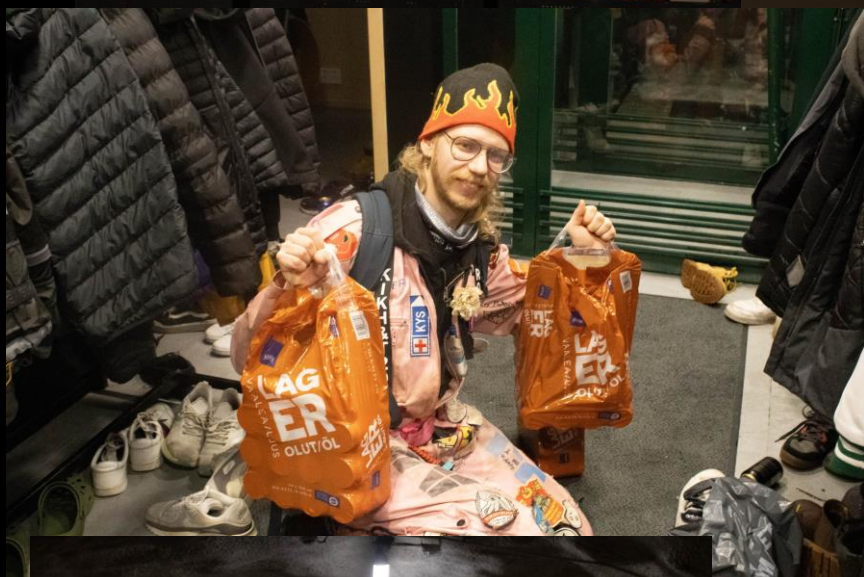
Jonotuksen kolmen a:n kuvaaja

Lopulta ikuisuuksia tuntunut aika oli finaalissa. Ja voi helvetin perse soikoon tuntui mahrottoman hyvältä saaha se saakelin lippu käteen!1!! Välillä sitä mieltii miks tällaisia stuntteja tekee? Vielä ennen alkua tuntui ihan huumori-idealta jonottaa ja herätellä niitä "#ennen koronaa"-fiiliksiä, kun lippuja kuin lippuja jonotettiin tarmokkaasti, mutta loppua kohden jokainen mielen tankki tyhjentyi ja täyttyi vitutuksella. Ja jos ei vituttanut niin ainakin kroppa sanoi jokasella sopukallaan, että hyvä ihminen nyt sitä unta kuulaan ja rajusti tai alan sulkemaan elintoimintoja yksi kerrallaan.

Ehkä tuolla yöllä ja tällä jutulla on sinunkin mielestä joitain yhtäläisyyksiä

KUVIA PT.1

kork.kuvat.fi/kuvat/2024/KIRKKARIT/

SUPERVOITTAJA

Istun haastatteluhuoneen nurkassa ja kämmenet hikoavat jo nyt. Olen saanut käskyn ylhäältä, että tänään haastattelen Kirkkarien 2024 Supervoittajaa. Mieleni valtaa ajatus: ”Kuka on tämä myyttinen henkilö?”, otan pienen hörpyn vesilasista. SITTEN!

Haastatteluhuoneen ovi pamahtaa auki, sisään astuu mahtipontinen mies rinta rottingilla. ”Tämä mies on selkeästi voittanut muussakin kuin elämässä” ajattelen. Mies kävelee eteenpäin ja istahtaa alas. ”Noniin hoidetaan tämä nopeasti pois alta! Minulla on kiire voittamaan seuraavia kisoja”, hän kajauttaa ilmoille. Nosta tärkein käsin kysymyspaperin, avaan ääntäni ja aloitan:

- Kuka olet? Mitä alaa opiskelet ja pääaine? Mones vuosi?

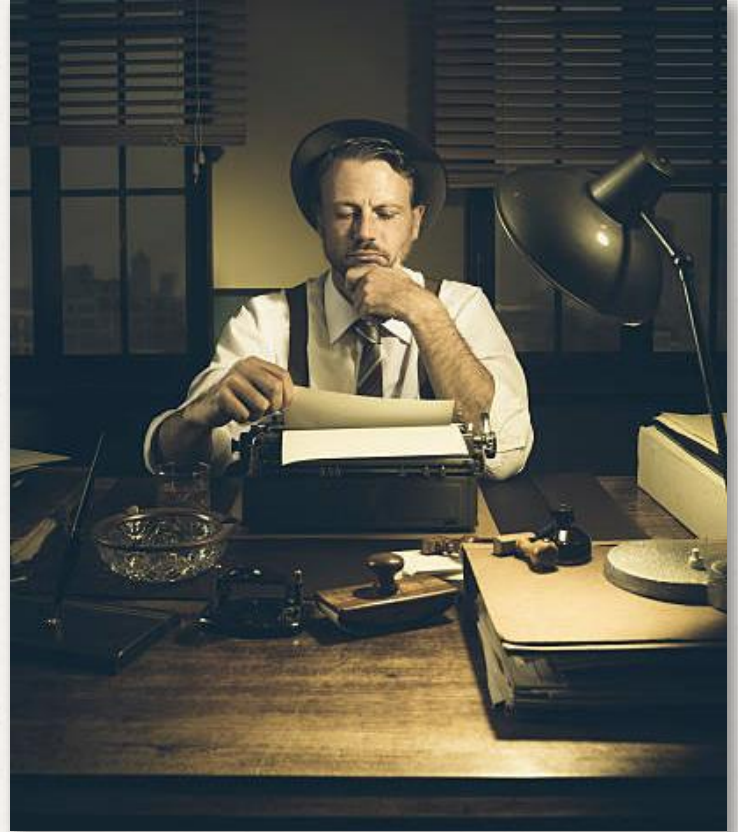
- Oon Aatos koneelta ja opiskelen konetekniikkaa koneella ja pääaineena kone. Matemaattisesti kun laskee niin opiskelen neljättä vuotta koneella, jossa kone on pääaineena konetekniikkaa opiskellessa.

- Mitä voitit Kirkkari-XQ:lla ja Kirkkareilla?

- Sanoisin mielelläni kaiken, mutta hävisin Tokmannishoppailuhimmelissä. Päällimmäisenä palkintona mieleen jäi kova krapula. Myös Eurohamsteriarvonta, joista palkintoina jäi käteen Carrera Go -autorata ja pankkikortti-Monopoli, ja kalemestarikisasta voitettu paita ovat ehkä olemassa.

- Miten onnistuit siinä? Vaatiko se paljon ponnistuksia vai tuliko voittaminen luonnostaan?

- Eurohamsteriarvontaan kun lähti toimivaksi todetulla strategialla (ostaa

Ylhäällä: toimittaja valmistautumassa

sen verran arpoja kuin kehtaa), niin voitto ei ollut mitenkään hankalaa. Kolekilpailun voitto taaseen oli upeaa yhteen hiileen puhaltamista jotta tanpere sai lappeen Rannat päihitettyä. lappeen Rantojen strategia oli ollut pummia kaikilta kolensa sillä uhalla että Oulu voittaisi, mutta ei voittanut, niin ehkä rannat oli sitten oikeassa.

- Miltä tuntui voittaa? Ensireaktiot?

- Excuarvonnann voitto eurohamsterikisassa on jo sen verran rutinoitunutta, ettei siinä sen kummempia tullut ihmeteltyä. Kolekilpailua en ollut ennen voittanut niin se oli uutta ja jännää. Laskentaan siirryttyäni huomasin yliarvioineeni kolejeni määrän, ehkä siksi että olin kannispäissäni jaellut niitä niitä

tarvitseville, mutta onneksi tekemäni hyvän-
tekeväisyys kostautui minulle lavalla, kun
useat luovuttivat pottinsa (ei se baari) yhteisen
hyvän eteen. Tästä mieleen jäi ylpeys ja
kiitollisuus omaa koneen rakentaja kilttaa
(Tampere) kohtaan ja onnellisuus siitä että
Rannat hävisi.

Vasemmalla: kymmenen kolea, kymmenen kolea on
yhden kolen arvoinen x10. Suomen valuutassa arvo on
mittaamaton

- Mitä aiot tehdä/teit palkinnoille?

Autorata joutui jo aloitusluennolla kovaan
ajoon, kun sitä pelailtiin lavalla. Tämän
jälkeen hukkasini sen taktisesti kiltta-
huoneelle, josta toivon että se vielä löytyy
kun aikoinaan pääsen koululle etsimään
kylpytakkiani, minne toisaalta voisin kyllä
jättää sen ennakkoperinnöksi killalle tai
vähintään ikuisuuslainaan kunhan siellä
vaan riittää tilaa.

Monopoli päättyi Tupsulaan muiden
lautapelien joukkoon, ja legendan
mukaan se on yhä edelleen kääreissä
korkkaamattomana, koska onhan
monopoli nyt aika manuaalinen peli.

Kolemestari-paita päättyi vaatekaappiini ja
meinasin sitä käytellä hupiosioilla tai
vaihtoehtoisesti tuoda kehystettynä
kilttaan, sillä kaunis taideteoshan se on,
joka ansaitsee maailmanperintökohteen
tittelin ehdottomasti.

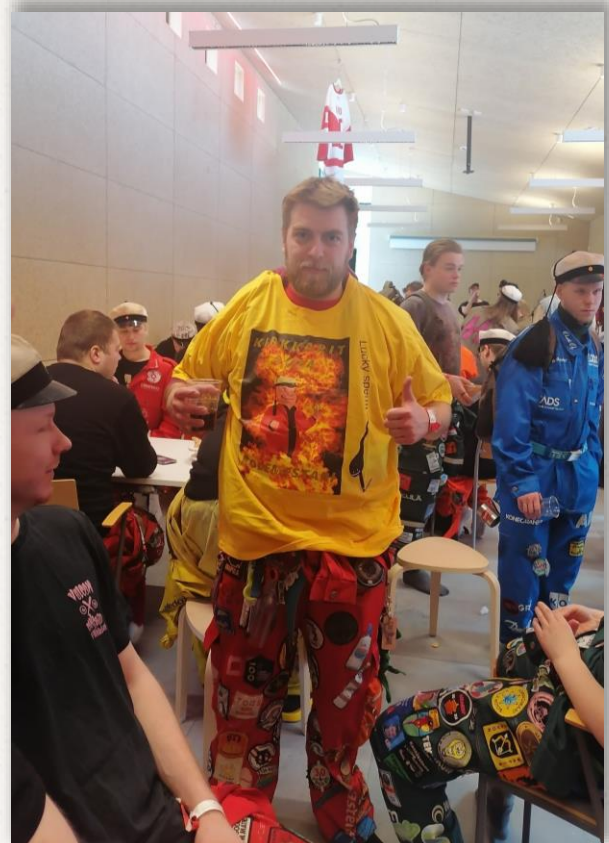
- Miten tästä eteenpäin?

Ehkä tässä pitää alkaa voittlemaan
vähemmän että muillakin olisi jotain
mahdollisuuksia näissä. Saa nähdä
miten tässä tavoitteessa sitten käy. Jo
viimeksi lupailin itselleni etten voittaisi
enää koskaan, mutta valitettavasti näin ei
ollut tapahtuva.

Ylhäällä: kyseinen autorata

Alhaalla: Supervoittaja arvoisensa paidan kanssa

- Oliko Kirkkarit kokonaisuudessaan onnistuneet?

- Hieno oli setti kokonaisuudessaan. Rastikierros oli mukavissa maisemissa ja rastit hyviä. Oli aikamoinen saavutus aikaansaada vielä kurjemmat tarjoilut kuin viime otaniämen kirkkareiden pääjuhlassa. Toisaalta lipun edullinen hinta kompensoi puutteet satsien tarjoilussa, mikä meni nimenomaan päinvastoin kuin ota niemellä, minne kirkkarilippu maksoi 45€

ChatGPT

Totta! "Kirkkarit", suomalaisten konetekniikan opiskelijoiden tapahtuma, menestyy hyvän suunnittelun, osallistujien aktiivisuuden, positiivisen ilmapiirin, monipuolisen ohjelman, tehokkaan markkinoinnin ja yhteistyön avulla. Onnistuneet "Kirkkarit" tarjoavat opiskelijoille merkittävän ja ikimuistaisen kokemuksen, joka edistää yhteisöllisyyttä, oppimista ja verkostoitumista.

Vieressä: laatutoimittaja kysyi myös robotilta millaiset ovat hyvät Kirkkarit. Ajatukset menivät aika yksi yhteen.

- Valmet Lapuan kanttiinin leivän arvostelu?

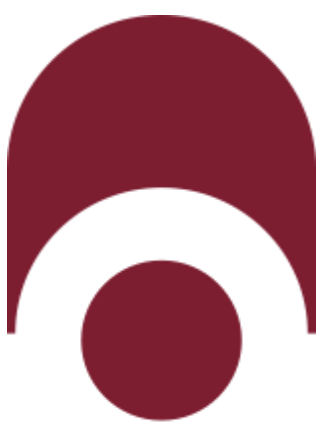
- Leipä oli kyllä just oikeaan aikaan ja oikeaan paikkaan (vatsa). Paikallinen herkkujen herkku ja jaksoi skarppina yritysosion ajan aina jämäptiin lounaaseen asti. Leipä oli viiskauttaviis, mutta Valmetin lounaat kuus kautta viis, elikkä ei mitään pahaa sanottavaa koko virmasta, paitsi se että se sijaitsee Lapualla.

Toisessa vieressä: kyseinen leipä sekä KoRK-botin ja Exculaisten mielipide asiasta

Lasken kysymyspaperin ja kiitän erittäin jämäkistä vastauksista. Kätelemme hyvästiksi, käsi on edelleen kirjoitushetkellä osittain tunnoton tämän jäljiltä. Massiivinen kone-alfa astelee pois ja jään taas huoneen nurkkaan. HUH HUH enää en mieti miksi tämä mies on voittaja. Myöhemmin painelen kotiin, matkalla ja vielä nukkumaan mennessäkin mietin kokemaani ja päätän myös itse voittaa kaikessa mihin ryhdyn.

TÄÄLTÄ TULLAAN DIFFERENTIAALIYHTÄLÖT!

Raunmaster

kirkkariXQ mctwistillä

Heräät kotoasi ja kello on noin sen verran mitä laitoit illalla puhelimeesi herätyksen ajan-
kohdaksi. Menneen yön unet oli tarkoitus olla normaalia pidemmät ja lataavimmat, mutta
suuri urheilujuhlan huuma oli jo vallannut pääsi etkä malttanut illalla saada unta. Ja jos olet
allekirjoittanut niin todellisuudessa heräsitkin röi_miehen purku töi mualla selkeästi johonkin
ääntä kantavaan rakenteeseen tähdätyn iskuporakonehelvetin pörinään.

Arviolta viitisen minuuttia sitä jytettä kuunneltuasi katsahdat kelloon ajastuksella ”nyt on kyllä
ihan liian aikaista että kello olisi 8 ja lähtö lähellä”. Kello onkin 5:50, eli ehkä himpun aiemmin
kuin lain sallima töi aika rakennuksen sisäisille purku töi hommille. Hyvä elämä... vittu

Purku töi maan oma Rautahammas sai ilmeisen kriittisen rakenteen purettua arviolta 30min
jyskytettyään ja jossain vaiheessa ajauduin uudelleen makeaan uneen, kunnes se herätyskello
rehdisti soi. Reppu jalkaan, haalarit päähän, lakki selkään ja vittu lets gou. Kampusalueella
odotti, kuten ennen jokaista xq starttia, tieto- ja sähkö-
talon välissä innokas lauma xqlaisia valmiina vastaan-
ottamaan Sinisen Bussin.

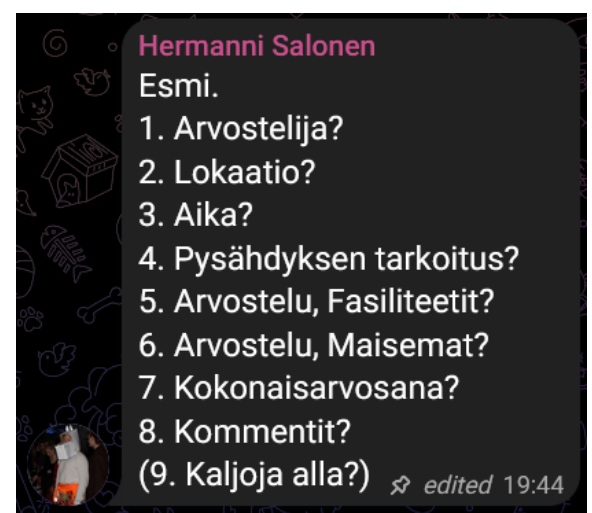
Bussi kaartaa kulman takaa parkkikselle, ovi auki, tavarat
sisään, ovi kiinni, kiitos, ja eikun yksitellen tunkeutumaan
tuttujen naamojen ympäröimänä Bussin uumeniin.
Normaalisti tässä vaiheessa alkaisi villi arvailu mihin
nokka osoittaa ensimmäisenä, mikä on kohde, mitä
tehdään, missä mitä kuka MIKSI??? Mutta tällä kertaa oli
firman puolesta jo ennakkoon tullut viesti, että
tervetuloa vuan Atrian tehtaalle Nurmoon, joten
arvuuttelulle ei jäänyt paljoa sijaa. Oli siis itse taottava
yllätykset, arvoitukset ja huumori ja olin aivan liian
väsynyt tekemään niin kiitos kusipaskaporan. Noh, ei
auta itkeä vaan virvokkeet auki ja keksimään ajanvietettä
ennen ensimmäistä odotettua pysähdystä.

Tässä vaiheessa lienee optimaalista avata virvokkeen
tapaan myös toimituksen lähestymistapaa tähän xq-
kertomukseen. Sen sijaan, että kirjoitettaisiin tylsästi
kaikesta tapahtuneesta, päätimme toteuttaa jutun
testinomaisesti: joka kerta kun pysähdyt olet velvoitettu
arvioimaan pysähdyksesi laadun ennalta määrättyjen
kriteerien osalta. Pysähdykseksi määritellään yhteen
nimelliseen paikkaan saapuminen, eli esimerkiksi bussin
pysähtyminen kohteeseen x tulee arvostella.

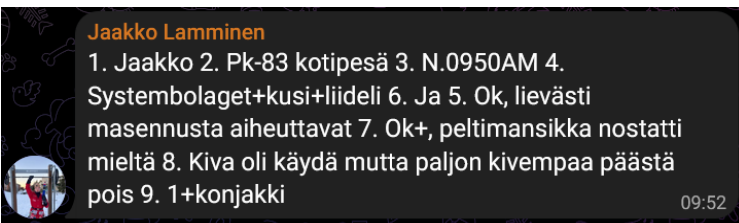
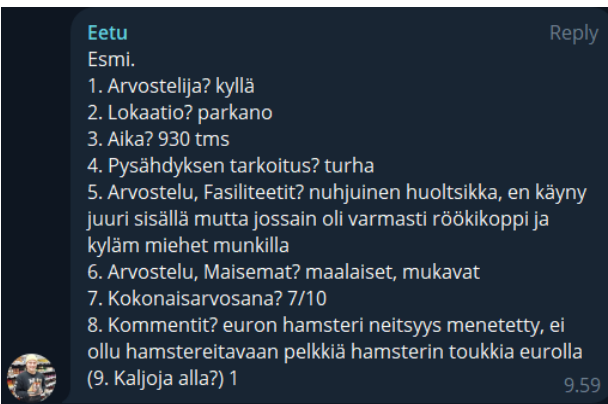
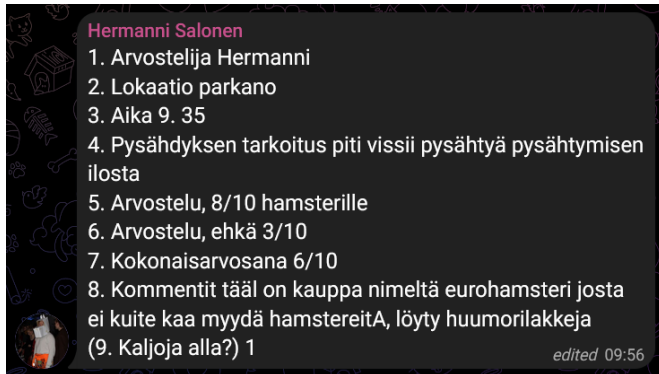
Yllä: pallopelejä bussissa

Alla: esimerkkiote kuinka pysähdyksiä
arvioitaisiin läpi reissun

Kotihervanta, oma rakas turvasatama, oli nyt jätetty jo hyvällä marginaalilla taaksepäin ja etäisyys vain kasvoi entisestään. Reissu oli vanhennut ehkä puolisentoista tuntia kun edessä xq-henkilöstö toteaa kovaääniseen että kohta oltaisiin sen ns. jännän äärellä matkan katketessa ensimmäistä kertaa. Bussi pysähtyi Shellin pihaan, mutta jokainen itseään kunnioittava xqlainen tiesi, että todellinen pysähdyspaikka oli tuo maailman toiseksi suosituin hamsteri – Eurohamsteri. Olimme Parkanossa.

Oikealla: Hamsteriin tunkeutuminen

Vasemmalla: Arviointia

Jokainen suoritti akuutin 30min stoppinsa valitsemassaan osoitteessa akselilla hamsteri-lidl-alko ja matka sai taas jatkaa kohti ennalta määrättyä kohdetta. Aamusta asti vaivanneet uni-hiekat alkoivat ehkä hiljalleen osoittamaan merkkejä, että olisivat karisemassa hiljalleen pois silmäkulmista ja tästä ihan oikeasti tulisi vielä päivä! Tai sitten se oli vain se raikkaan oluen maku huulilla ja hento purskuttelu marjakossulla. Olihan kellokin jo yli kymmenen herranisä sentään. Yksi asia sentään oli varmaa, sillä unille ajautumiseen ei ainakaan ollut enää mitään asiaa.

Atria selkeästi tiesi miten nälkäistä matkalaista kohdellaan, sillä yritysvierailu alkoi käytännössä heti tärkeimmästä eli tarjoiltavista. Pääsimme isolla porukalla tutustumaan Nurmoon Atrian kanttiinin antimiin ja kunnollisena firmana torstaina ruokottolistalla oli tarjolla valinnan mukaan joko hernesoppaa (ärtsoppa) tahi pinaattikeittoa (spenat ceit). Kyllä nämä ihmiset tietää, miten tulee pelata kun on päivittäin vastassa äitien tekemä ruoka.

HALT!

Hermann Salonen

1. Arvostelija Hermann
2. Lokaatio atria hornetti tehas
3. Aika 11.17
4. Pysähdyksen tarkoitus yritysvierailu
5. Arvostelu, 7/10 turvakengät piti tuua kotoo, vissii oli vaarallinen ruokalinjasto
6. Arvostelu, 5/10 harmaa
7. Kokonaisarvosana 7/10
8. Kommentit hernari kananmunalla kokemus, hernekeiton tuotekehitys saatettu eteenpäin ja kyllä ruoka maitto. Esittelijänä vanha koneteekari ÖYH ÖYH!! Lähti broiskut sukkelasti vaihtoon linjastolla (9. Kaljoja alla?) 2 + marjakossu

edited 12:06

Jaakko Lamminen

1. Edelleen jaakko
2. Pohojanmaalla
3. 1149 AM
4. Ruokatauko jossain paikallisessa chernobylin ja kouluruokalan risteytyksessä
5. Ok
6. Peltoo riittää
- 4/5
7. 5/7
8. Semi ahdistavaa syödä kun annetaan aikamääre ja kello missä näkyy tuntien ja minuuttien lisäksi sekunnit käy vastapäätä
9. 2+konjakki

edited 11:53

Eetu Reply

Esmi.

1. Arvostelija? kyllä
2. Lokaatio? nurmoo, pohojammaa, mutta väärä sellanen
3. Aika? 1153
4. Pysähdyksen tarkoitus? masuunin injektointi ja atrian hornettien tsekkaus
5. Arvostelu, Fasilitteetit? ihan perus tehtaan näköinen toistaiseksi, ruokala on niinku vähäniuku ois työmaakontteja päällystetty sisältä ja yhdistelty
6. Arvostelu, Maisemat? maisema on tehdas jonka ääri rajoilla on pohojammaa
7. Kokonaisarvosana? 6/10, pinaattikeitto lämmitti sielua
8. Kommentit? iso varmuus perseen rajulle räjähdyselle (9. Kaljoja alla?) 2 + purskuttelu mossulla

edited 12.02

Ruokailun suoritettua pidettiin pienimuotoiset kalvosulkeiset siitä mikä Atria on, keitä he ovat, mistä tulevat, minne menevät ja ennen kaikkea mitä heillä on meille Hervannan helmille tarjota. Tästä meille oli kertomassa myös ilmielävä todiste, KoRKin alumni, joka oli eksynyt Nurmoohon Atrialle töihin.

Kalvosulkeisten jälkeen koitti itse tehdaskierros. Ruokalasta vaellettiin aluksi bussiin, jolla kurvailtiin pitkin tehdasaluetta ja tutustuttiin Nurmoon uuteen tehtaaseen ulkootakäsin. Oli kanan tainnuttamaa, sikalinjaa, sun muuta hupsua rakennusta ja paikkaa. Rehellisesti sanoen keskityin ulkona bussikierroksen aikana kyllä enemmän kaikennäköiseen meemeilyyn edellä mainittujen paikkojen nimistä, mutta hienot oli varmasti puitteet!

Bussilla kurvailun päätteeksi lyötiin porukka suurinpiirtein kahtia ennen kuin lähdettiin tutustumaan uuteen linjastoon jossa sitä ns. työtä sitten tehtiisiin. Toiset lähti teurastamon päästä ja toiset puolestaan pakkaamon päästä ja jossain siinä keskellä sitten tavattaisiin.

Itse tehdas yllätti varmaan lähes jokaisen XQuilijan. Vaikka kanansuikaletehdas ei nimenä kuulosta kovin mielenkiintoiselta kohteelta vierailta, pitivät esittelijät aivan äärimmäisen mielenkiintoisen tehdaskierroksen, jossa sai mielen määrin tietoa tekniikasta, tuotanto-prosessista, tehtaan suunnittelusta ja toteutuksesta. Koko tämän mielenkiintoisuuden kulminaatiopisteenä mainittakoon se, että eräässä kohtaa eräs kierroslainen tajusi sekoittaneen porukat kesken kohtenvaihdon ja käyvänsä nyt samaa osiota kierroksesta uudestaan. Selkeästi miehen kanansuikalekonehimoa ei yhdellä esittelyllä tyydytetty.

Tehdaskierroksen jälkeen takas bussiin ja YLLÄTYSSTOPPI!

Hermann Salonen

1. Arvostelija Hermann
2. Lokaatio viäki hornetti tehas
3. Aika 14.51
4. Pysähdyksen tarkoitus XQ-vastaava meni hakemaan atrian lihalähetyksen
5. Arvostelu, sama mesta ku viimeks mut vähän eri kohdassa 7,2/10
6. Arvostelu, vähä parempi atrian sikalinja spotattu 7/10
7. Kokonaisarvosana 7/10
8. Kommentit aatun veljen viina oli yksi tuotteista. Broiskut sai kyytiä. Reijo oli vieläkin äijä.
- (9. Kaljoja alla?) 2+ marjakossu +aatun veljen joku viina

edited 15:00

Eetu Reply

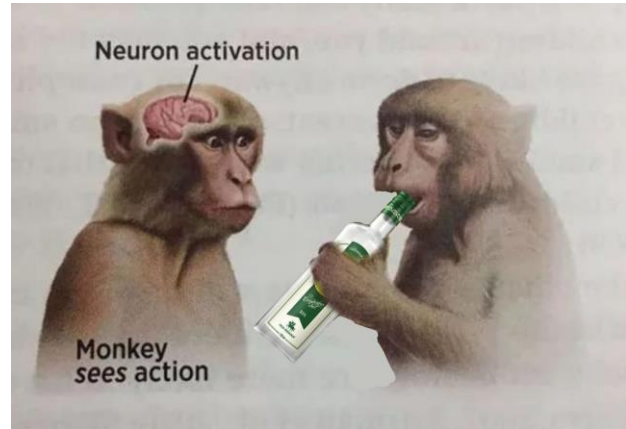
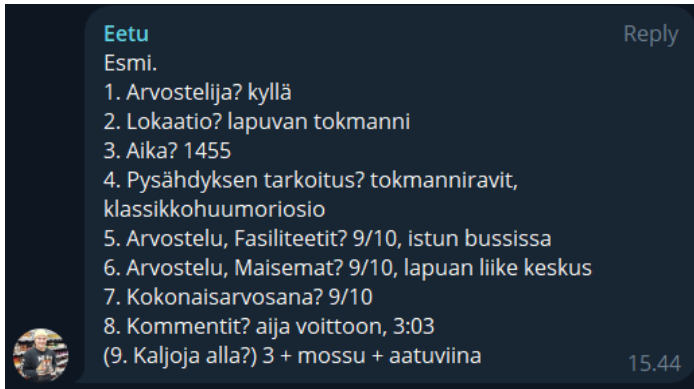
Esmi.

1. Arvostelija? kyllä
2. Lokaatio? viäläki atria nurmoo pohojammaa
3. Aika? 1448
4. Pysähdyksen tarkoitus? pysähdyttiin taas tehdaskierroksen jälestä, tarjonnat syöty ja nautiskeltu
5. Arvostelu, Fasilitteetit? sama vanha
6. Arvostelu, Maisemat? sama vanha
7. Kokonaisarvosana? 8½/10
8. Kommentit? nurmoon banaani teheras lunasti odotuksia yllättävän paljon ja esittelyt nosti huomattavasti mieltä. hyvä esittely, kiitos, mennään eteenpäin. kaljan himo
- (9. Kaljoja alla?) 2 + mossu + aatun veljen viinat

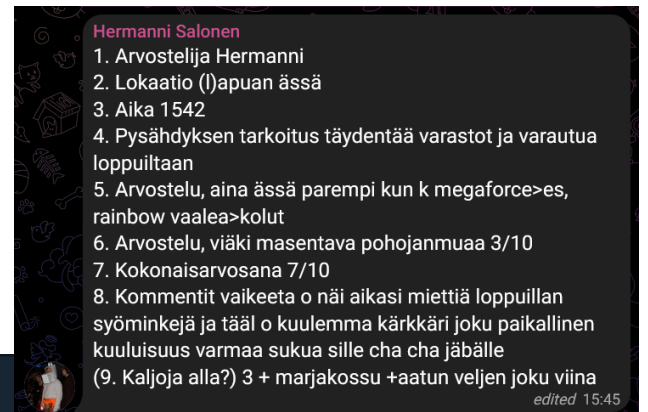
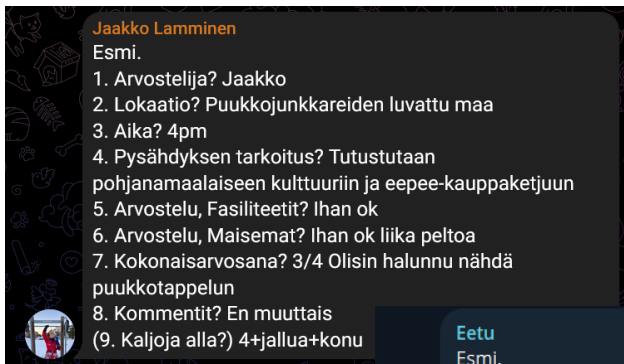
14.58

Haistellessa tunnelmaa Atrian porttien ulkopuolella bussin väki selkeästi tuntui jakautuvan kahteen osastoon: oli heitä, jotka olivat nyrpeitä yritysvierailun ollessa lopuksi jossain muualla kuin tehtaanmyymälässä naurettavan halvan lihan äärellä ja heitä, jotka koittivat edelleen sulattaa nähtyä ja kuultua. Allekirjoittanut kuului näistä jälkimmäiseen ryhmittymään, sillä vaikka pidän itseäni vankkana suomalaisena äinä ja liham, syöjänä (krääh prööt), niin silti loputon kanojen virta linjastolla sekä päivittäin prosessoidun lihatuotteen kilomäärä sai minut tuntemaan hassuja pääni sisällä.

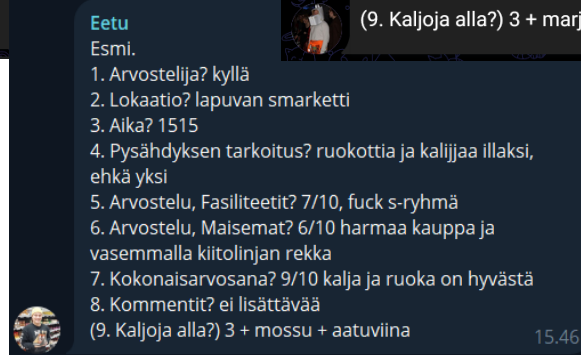
Luojalle kiitos vierailun jälkeisestä oluesta ja ennen kaikkea xq-tiimille kiitokset ripeistä tokmanniraveista Atrialla käynnin jälkeen. Tällä jos millä neuronit aktivoituisivat aivoissa ja länsimaisen elämän tummat tehotuotanto- ja kulutusfaktat katoaisivat mielestä!

Ripeästi ravien jälkeen bussin edestä kuuluu yllättävä sanoma: Pysähdymme kauppaan ja täältä tulisi ostaa sitten kaikki kiinteä ja nestemäinen elintarvike mitä tulee tarvitsemaan loppuillaksi ja seuraavaksi aamuksi. Stoppi tulisi siis kestämään tovin joka näin jälkikäteen katsottuna näkyy myös arvostelujen aikaleimoissa.

Ja kun hetki aiemmin Atrialta päästyä oli tullut mietittyä tehotuotantoa, lihansyöntiä, niitä raukkoja eläimiä sun muuta karua, niin tein kaupassa ainoan oikeaksi näkemäni valinnan hyvin itse-kriittisen pohdinnan jälkeen:

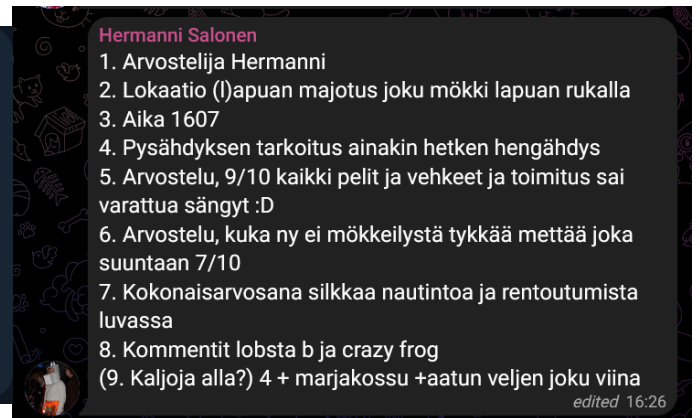
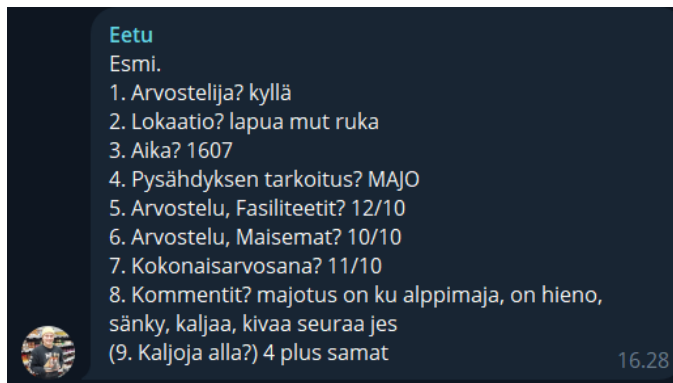
Latasin ostoskoriini tottuneeseen tapaan lihiksiä, roiskeläppiä, sun muuta lihaa sisältävää ydin-jätettä jonka tiesin kokemusasiantuntijana säilyvän aivan yhtä syömäkelpoisena riippumatta olisiko tuote seuraavan viikon jääkaapissa vai lämpimänä hohkaavan patterin vieressä marinoitumassa. Lainatakseni ystävääni voisin todeta, että

selkäranka niinku Weetabix, murenee kun vähänkää kestuu

Kauppareissun jälkeen ajeltiin taas hetken verran etiäpäin, kunnes bussi kurvasi jonnekin paikallisten Alppien tappavimmalle mutkatielle ylös kohti korkeuksia. Tästä monia ihmishenkiä vaativasta taipaleesta oli jo suusanallisesti kerinnyt kiiriä bussissa huhua, sillä olihan kyydissä myös muutama paikalliseksikin esittäytyvä henkilö.

STOP!

Majoitukseen tutustumisen jälkeen lähti iloinen Kirkkariseurue seuraavan aktiviteetin pariin, joka laskettelukeskushengessä oli tottakai pulkkamäki! Moni oli varustautunut ohjeiden mukaan esimerkiksi pikkusisarukseltaan varastetulla pulkalla, joten meininki oli taattua.

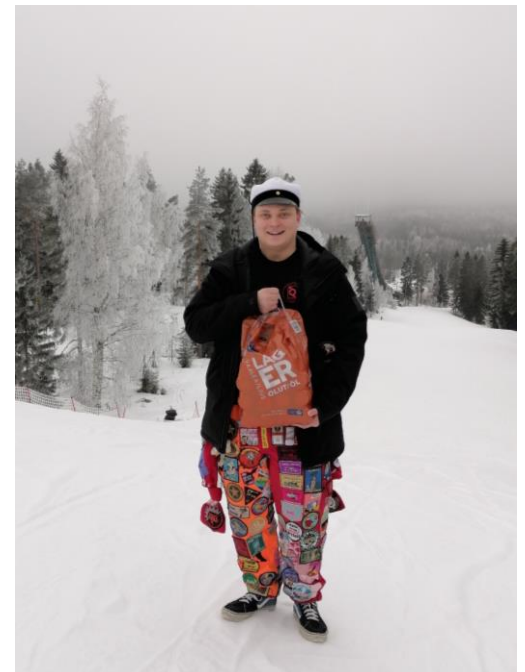
Koska majoitus sijaitsi mäen päällä, ja virallinen pulkkamäki mäen alla, piti kohteeseen luonnollisesti siirtyä. Ainakin allekirjoittanut oli pienessä mielessään haaveillut siitä adrenaliinin määrästä, jonka voisi saada, kun laskisi laskettelumäen pulkalla alas. Samalla säästyisi kävelemisen vaivalta. Mäen päällä meille kuitenkin valkeni kielto kylttien säästyksestä, että joukko pulkkailevia teekkareita ei ole toivottu laskuseurue samaan aikaan, kun laskettelukeskus on auki. Vaikka tämä on täysin ymmärrettävää, se hieman kuitenkin harmitti innokasta mäenlaskijaa.

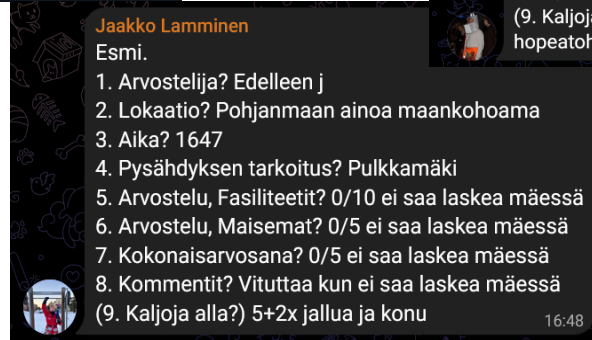
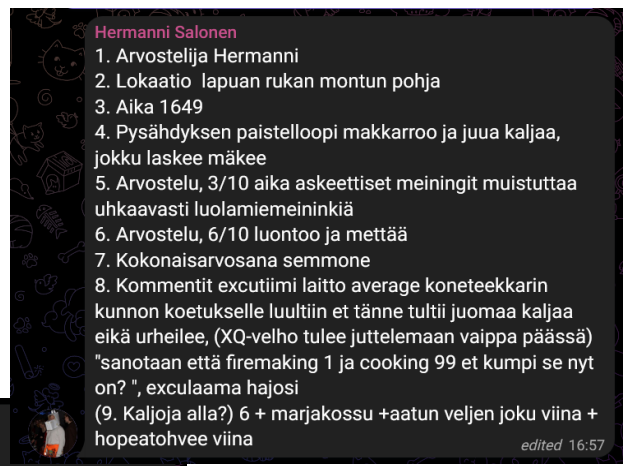
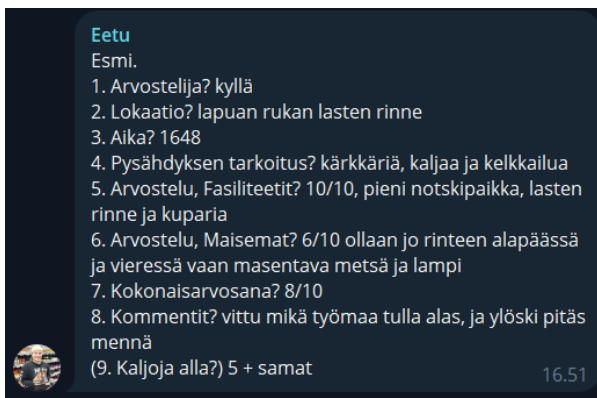
Turhaa ei kuitenkaan ole tullut käytyä fuksivuoden luovan ongelmanratkaisun kurssia, koska alas meno -ongelmaan löytyi nopeasti ratkaisu; Metsässähän on täysin sallittua tai ainakin vähemmän kiellettyä laskea. Ei muuta kun pulkka lainaan, ja noin samaa tahtia jalkajoukon kanssa portaiden vierustaa laskien alas. Vauhtia ja vaarallisia tilanteita riitti, mutta alas päästiin yhtenä kappaleena ja hauskaa oli.

Toinen toimittajista puolestaan ei ollut pulkkailussa vaadittavan kokenut, jotta voisi harrastaa off-road- saatika extreme-tasolle luokiteltavaa pulkkailua, vaikka monta kertaa onkin pulkkailun ABC:n katsonut vahvojen vinkkien toivossa. Täten olikin tyydyttävä apostolinkyytiin portaita alas kohti etelä-pohjamaan suurimman rinteeseen pohjaa. Ja kun huipulla oli hymyilyttänyt, niin pohjalla alkoi jo hieman ennakoivasti suruttua. Lihavalla pojalla kun oli pohkeet jo alas tulon jälkeen aivan loppu ja täältä piti vielä tarpoa ylös.

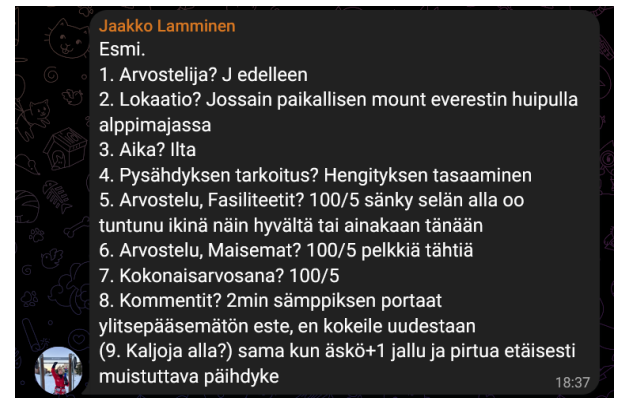
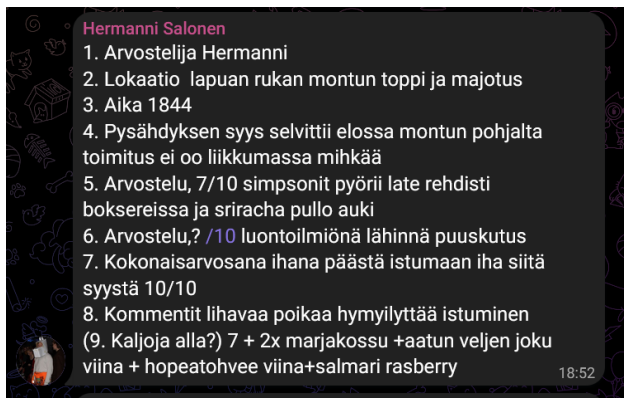
Edellä mainitun pulkkasuorituksen jälkeen noin viisivuotiaille tarkoitettu pulkkamäki ei enää vauhdinhimoa lääkinnyt, joten laskemistouhut jäivät vähemmälle. Kuitenkin tarjolla oli muita kyltityrikokemuksia, kuten paikallisen kärkkäri-makkaran testausta. En ennen ollut kyseisestä nälänsiirtäjästä kuullut, mutta muutaman makkaran sisältäneen testauksen jälkeen tuli kyllä ihmeteltyä, miksei kyseistä tuotetta myydä pohjanmaan ulkopuolella.

Alla: tässä vaiheessa jaksoi vielä hymyilyttää (huom. kuparikoe-crossover toisesta jutusta)

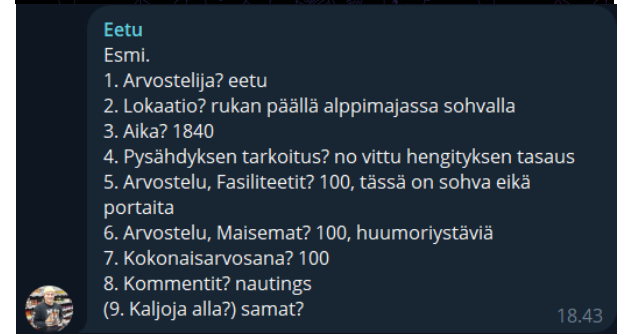

Kun koko seurueen pulkkamäki- ja kärkkärihimo tuntui olevan tyydytetty, oli aika siirtyä takaisin mökille. Kuulin kaveriltani, jolla on paikallistuntemusta, että Simpsiön mäen harjalle johtavat portaat on joku joskus juossut noin kahteen minuuttiin. Koska ennätykset on tehty rikottavaksi, oli tietenkin tätäkin koitettava. Alku lähti lupaavasti käyntiin, kun toisen ystäväni kanssa tähän haasteeseen ryhdyimme, mutta noin puolessa välissä pettämätön kuntomme alkoi pettää, ja oli todettava, että ainakaan tällä valmistautumisella ei meistä kyseiseen suoritukseen ole. Loppumatka suoritettiin hengitystä tasaillen ei-huippu-urheilijan vauhdilla. Vastapainoksi tällekin urheilusuoritukselle toinen osa toimituksesta mateli portaat ylös kirosojen, yhä ohenevan hapen ja vähiin käyvien voimien kera, vaikka nopeusennätyksistä ei ollut tietoa ja kannettavanakin vain olutta ja oma elopaino.

Maailmassa on kahdenlaisia huumoriosioita: niitä jotka ovat toteutuneet ja niitä, joita ei ole vielä erinäisistä syistä johtuen päästy toteuttamaan. Yksi esimerkki jälkimmäisestä ryhmittymästä on Lapuan Grilli-XQ. Allekirjoittaneella on xqja vyön alla vähemmän kuin omien sormien lukumäärä (10) osoittaa, ja silti arviolta noin jokaisella on kuullut jonkinlaisen maininnan tästä mystisestä huumoriosiosta, joka ei ollut päässyt toteuttamaan itseään. Useimmiten tähän syynä oli xqn tahi sillä käytetyn majoituksen epäotollinen sijainti suhteessa Lapuan Grillin sijaintiin.

Mutta tällä kertaa? Ei. Sijainti oli täydellinen.

MAINOSKATKO...

KUVIA PT.2

kork.kuvat.fi/kuvat/2024/KIRKKARIT/

...JATKU

Hermann Salonen

1. Arvostelija Hermann
2. Lokaatio lapuan rilli xq
3. Aika 1935
4. Pysähdyksen syy lapua rillilta safkettä
5. Arvostelu, 8/10 nii hypetetty ja aito rilli meininki et pakko arvostaa
6. Arvostelu, 7 /10 lapuan keskusta(?)
7. Kokonaisarvosana hyvää se tekee urheilun jälkee 8/10
8. Kommentit, nälkävaroitus, xq tiimillä näpit jäässä oikee lapualainen äijä syö bugerin yksellä maidon kanssa, xq xqn sisällä
- (9. Kaljoja alla?) 7 + 2x marjakossu +aatun veljen joku viina + hopeatohvee 2xviina+salmari rasberry (1xmaidolla)

19:51

Toimituksen itsenimittämät Mahat pojat -nautiskelijat sekä BBC (Big BMI Club) -kerhon jäsenet pääsivät tutustumaan veroiseensa aitoon etelä-pohojammaalaaseen grillimurkinaan ja voi pojat kyllä sitä oltiin a) täysiä ja b) muikeita tämän kulttuurikokemuksen jälkeen. Ei voi antaa kun isot kiitokset tämän xqn sisällä xqn järjestäjille, ex tempore kuskeille, kokemus-asiantuntijalle ruoka- sekä juomasuosituksista ja koko Lapuan Grillin työntekijäkaartille tärkeän työn ja kulttuurin ylläpidosta.

Rilliltä paluun aikana päästiin tutustumaan vielä Lapuan keskustaan pintaa syvemmältä, sillä kuskit suostuivat ajattamaan seurueen perinteisen paikallisen kylärinkireitin kautta takaisin alppimajoitukseen. Ainoa hieman hampaankoloon jäänyt asia oli, ettei paikallisen grillikulttuurin lisäksi päässyt kokemaan aitoa Lapualaista kuppilaa, mutta ei liikaa makeaa mahan täydeltä. Ja lisäksi, majoituksessa odotti jo mukavan lämmin sauna.

Hermann Salonen

1. Arvostelija Hermann
2. Lokaatio lapuan majotukseen bäk
3. Aika 1955
4. Pysähdyksen syy päästää saunomaa
5. Arvostelu, 7/10 pääsee rauhottuun (kaljalle)
6. Arvostelu, 😊 /10 näkyy kännisiä teekkareita ja löylyjä
7. Kokonaisarvosana 8/10 ei lisättävää
8. Kommentit, kohta saunaan ja xq paljon korkkaus!
- (9. Kaljoja alla?) 7 + 2x marjakossu +aatun veljen joku viina + hopeatohvee 2xviina+salmari rasberry (1xmaidolla)

19:57

Majoitukseen paluun jälkeen toimituksen grilliosasto keskittyi lähinnä mahastaan pitelyyn, miesäänien päästelyyn (hohhoijakkaa, uhhuh..) sekä saunomiseen loistavassa seurassa. Allekirjoittanut koki saunan hellän lämmön jälkeisissä olotiloissa maksimieuforisen olotilan, kun aiemmin nautittu munajuustopekoni pihvillä laskeutui täydelliseen asentoon vatsalaukussa ja tuntui että kaikki aiemmin nautittu olisi yhtäkkiä painunut silmäluomiin, vetäen niitä hiljalleen kiinni. Mutta kuten jokainen pölly, myös tämäkin hälveni huippukohtansa jälkeen.

Eetu

Esmi.

1. Arvostelija? kyllä
2. Lokaatio? lapuan rilli xq xqn sisällä
3. Aika? 1930
4. Pysähdyksen tarkoitus? lapuan rilli ja äijäsetit
5. Arvostelu, Fasilitteetit? 8/10 iso hiekkakenttä parkkiuksena ja hieno grillirakennus
6. Arvostelu, Maisemat? 6/10, perus pillurallikylänraitti
7. Kokonaisarvosana? 9/10
8. Kommentit? odotan nälkäisemä äijäsettejä
- (9. Kaljoja alla?) juup

19:55

Alla: munajuustopekoni pihvillä mieheen

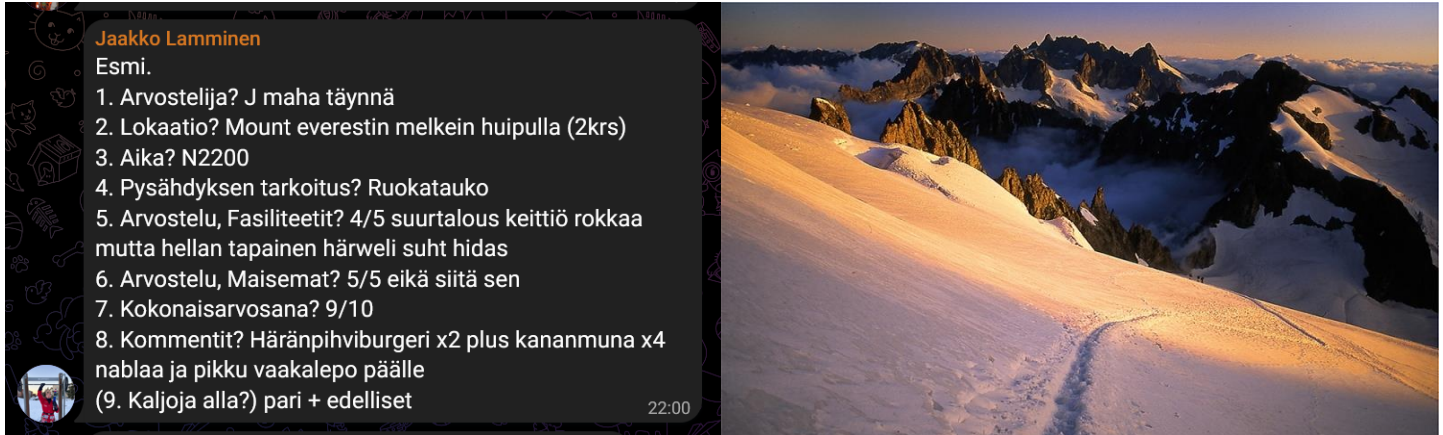
Esmi.

1. Arvostelija? kyllä
2. Lokaatio? lapuan ruka
3. Aika? 1952
4. Pysähdyksen tarkoitus? saunaan
5. Arvostelu, Fasilitteetit? mökki
6. Arvostelu, Maisemat? mökki
7. Kokonaisarvosana? 100/10
8. Kommentit? nälkä isosti tyydytetty, lapuan rilli xq suurisuuri menestys. munajuustopekoni pihvillä ja kahen desin maito toimittaa
- (9. Kaljoja alla?) kyllä

19:56

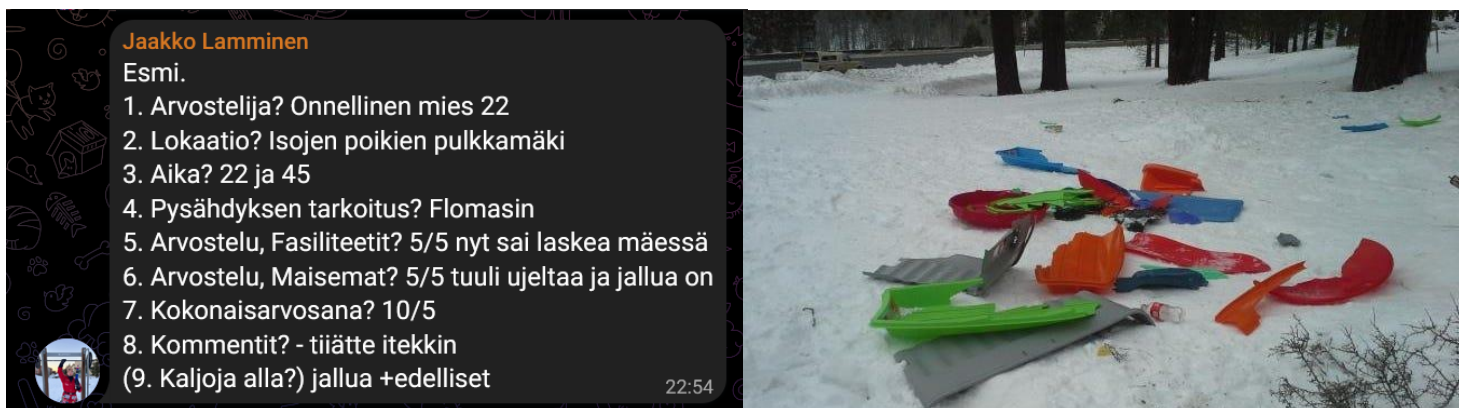
Lopulta löysin itseni unen sijaan tutusta seurasta pelaamassa korttia tultuani takaisin elävien kirjoihin jostain mieleni sopukoiden hämärien rajapintojen ääreltä. Päätin jatkaa minulle langetettua tehtävää vielä kohti myöhemmäksi iltaa lopulta taittaen sen yöksi, mutta raportoitavia pysähdyksiä ei enää osaltani tullut.

Koko toimitus ei kuitenkaan kangistunut vanhoihin rutiineihin ja nauttinut loppuilltaa pelkistä peleistä ja virvokkeista, vaan toiset meistä teki edelleen tiukkaa työtä.

Simpsion mäki

Osasto J eksyikin ruokailun jälkeen rankempien mäkien pariin aiemmin päivällä vittuilleiden kieltokylttien innoittamana. Sisäisen pikkupojan heräämisen suuruutta ei pysty sanallisesti kuvaamaan, kun with the boys sai pulkan takamuksen alle ja pääsi tykittämään lähes loputtomalta tuntuva rinnettä alas. Ylhäällä mökissä oli allekirjoittanut myös hankkinut itselleen lisää potentiaalienergiaa $E=mgh$ kaavan mukaisesti suurentamalla yhtä tekijöistä, eli m osuutta kahdella iso häränpihvi-hampurilaisella + kananmuna -kombinaatiolla ja ainakin yhdellä laastilla (Valio maustamaton maitorahka 250g). Näiden eväiden siivittämänä laskureissu sujui hienosti, ja muutamalla laskulla oli suurin adrenaliinin himo tyydytetty.

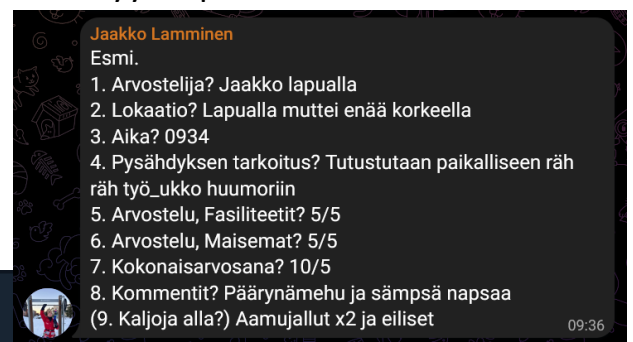
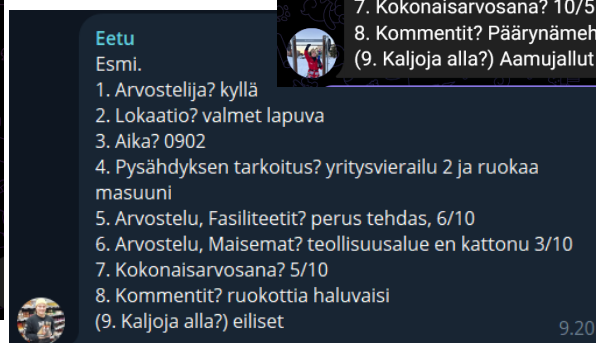
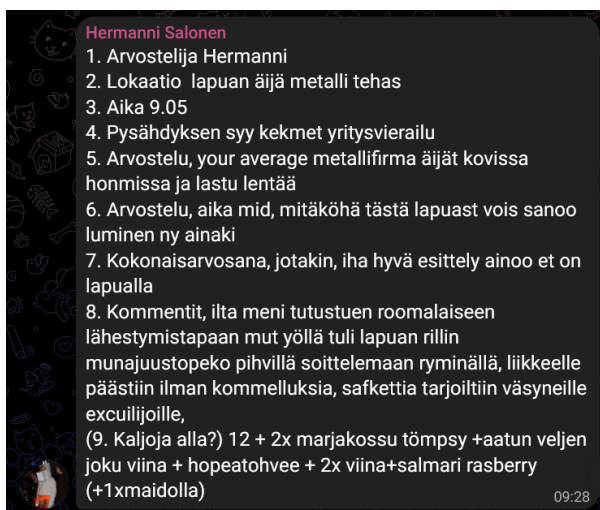
Havainnollistava kuva pikkusisaruksilta lainatuista pulkista päivän lopussa

Kollektiivisesti, mutta sanattomasti, toimitus oli todennut että työn teko ja sananparsien rustailu tämän jutun osalta oli tältä päivältä tässä, ja oli aika jatkaa iltaa rennommissa merkeissä. Eihän karhutkaan koko aikaa riehunut jne.

Mutta ei iltaa ilman seuraavaa aamua jaaaaa sehän oli aamu raikas iloinen kuten xqlla aina! Herätys oli miellyttävän myöhäinen (ehkä n. klo 7:45?) ja hämmästyttävästi koin itseni ihan hyvävointiseksi. Mitä nyt sydän pamppaili melko lujan tuntuisesti, mutta se saattoi tyystin johtua siitä, että olin yön max 5 sängyssä vietettyä tuntia pyöriskellyt etsien sitä oikeaa asentoa ja yrittänyt rauhoittua. Kaikesta huolimatta tuntui, että kaasu olisi hirttänyt kiinni, uni ei meinannut millään tulla ja pystyin melkein vannomaan aamulla nukkuneeni aivan maksimissaan puolet sänkytunneistani. Vongerrus sikseen, kamat kasaan, roiskeläppä suolen mutkaan kantamaan ensimmäisien askareiden yli ja kohti bussia marsmars!

Ennalta oltiin jo varoteltu, että bussimatka ei tulisi olemaan pitkä päivän ensimmäiseen ja tällä kertaa ainoaan yritykseen. Bussi taitteli itsensä alas paikallisten Alppien huipulta kuskin ohjastamana kuin sulosäärinen ballerina konsanaan taittelee itsensä esittäessään Joutsenlammen huipentumaa. Näin krapulainen kyytiläinen ei kerennyt edes lausumaan "munajuustopekoni pihvillä" kun bussi lyötiin jo Ace Venturan tyyliin parkkiin kuin hansikas.

Valmetin Lapuan jaosto oli asettanut useamman henkilön meitä vastaan pitämään perinteisiä kalvosulkeisia eri aiheista: Mitä firma tekee, mitä itse esittelijät tekevät firmassa, miten homma lähti alulle, mitä heillä on tarjota ja näin, perinteiset setit. Ilma henki sellaista olemusta, että kuivat kalvot ja monotoninen ääni vaivuttaisi usean vierailijan transsinkaltaiseen uneen vaikka jokainen toki lähtökohtaisesti halusi kunnioittaa yritystä ei vain fyysisellä, vaan myös henkisellä läsnäolollaan.

Vierailijoiden mielenkiinto herätettiin aluksi tarjoamalla jämy sämpylä ja kupit mehua and/or kahvia. Omaksi epäuskokseni samalla sämpylää mutustaessani aloin hiljalleen kokea en pelkkää krapulaentsyymien hälvenemistä vaan myös aitoa kiinnostusta meneillään olevia kalvosulkeisia kohtaan. Firmaa esitelleet herrasmiehet olivat jokainen alansa raudan lujia ammattilaisia, mutta myös hyviä esiintyjiä, jotka muovasivat sanomansa asian muotoon joka innosti, huvitutti sekä kiinnosti myös krapulaista kuulijaa. Ja kuten Atrialla, niin myöskin täällä meitä oli tutustuttamassa firman saloihin alumni Herwannasta, vaikkakin tällä kertaa Indecsiltä.

Loistavien kalvojen jälkeen oli aika jakaa porukkaa hieman osiin, vetää huomioliivit ja kypärät päähän ja suunnata tehtaan puolelle katsomaan sitä ns. työtä.

Alla: Valmetin sämpyläpojat

Oman osioni vetäjäksi sain tuurilla jo kalvoesittelyissä huumorintajulla ja rennolla otteellaan huomioni herättäneen alumnin. Tehdaskierros jatkui hyvän huumorin siivittämänä, mutta ennen kaikkea edelleen tarjoten jämäkän ja asiantuntevan opastuksen firman konkreettiseen toimintaan hallin puolella. Jokainen esitetty hyvä kysymys sai vastauksensa ja kun esittelijä totesi, että isot metallirakenteet ja niiden hitsaus, taivutus sekä leikkaus ei olisi järin seksikästä työtä, tyrmäsi yleisö toteamuksen isolla yhteen ääneen lausutulla ”EIPÄ” sanalla ja muutamalla öyhötyksellä.

Kun hallikierros oli suoritettu ja kello alkoi lähestyä puolta päivää, oli aika alkaa lipumaan takaisin kohti Valmetin kanttiinia ja esille pantua lounasta. Kierroksen viimeiset kysymyksetkin hieman peilasivat tätä kollektiivista halua, sillä saimme mm. tietää, että esittelijämme lempiannos Lapuan Grilliltä on munajuustopekoni, mutta ilman pihviä. Se hänelle sallittakoon, sillä kuten eilen todistettiin, on kyseinen tuote melkosen jyty kampe ja esittelijämme puolestaan oli perheellinen, iällisesti neljännessä kymmenessä menevä herrasmies, joka kuntoilee ja katsoo linjojensa perään.

Xqlaisista puolestaan tuskin kukaan katsoi linjojensa perään, kun edellisestä oikeasta ruuasta oli jo hyvä tovi, nälkä kirkuva ja Valmetin kanttiini tarjosi parastaan: Kunnolla grillattua kanan fileetä, kermaperunoita, leipäjuustosalaattia viinirypäleinen, herkulliset leivät ja ties mitä muuta. On hankalaa olla kuolaamatta näppäimistöilleen kirjoittaessa tästä mielikuvasta..

Eetu Reply

Esmi.

1. Arvostelija? kyllä
2. Lokaatio? valmet lapuva äijä kattila tehdas
3. Aika? 1200
4. Pysähdyksen tarkoitus? vihdoin valmet ruokottia kiertelyiden jäljestä
5. Arvostelu, Fasiliteetit? 7/10
6. Arvostelu, Maisemat? 3/10
7. Kokonaisarvosana? 9/10
8. Kommentit? ommuuten hyvät ruokotit pistetty tarjollensa, on hyvettä. yritys esittelyn kylkeen tarjottu sämpylä, kahvi ja mehu toimitteli hyvin, tommi on 100% rock ja sulkeiset+tehdaskierros oli epänormaalin hyvä.
9. Kaljoja alla? vieläkin eiliset??

15.07

Hermann Salonen

1. Arvostelija Hermann
2. Lokaatio valmet kanttiini
3. Aika n12
4. Pysähdyksen syy piti saada murua rinnan alle
5. Arvostelu, bängeri, ei tarvita ky yks linja jos tarjoilut o tämmöset ja tehaskierros oli viihdettä
6. Arvostelu, sama lapua mut parani suuresti ku sai kunnan ruokaa nenän eteen
7. Kokonaisarvosana, 10, ruoka oli semmosta äijä kamaa et sillä jaksaa hitsailla kuka vaa ja tehtaassa haisi ihanasti metallin työstäminen
8. Kommentit, kaikennäköstä huumoria löyty valmetilla ja silmähiekoilta vältyttiin, mahat pojat :D
9. Kaljoja alla? ne samat

edited 15:10

Tähän asti allekirjoittaneelle parhaimman xqla tarjotun lounaan jälkeen oli aika sanoa hyvästit Valmetille, kiivetä takaisin bussiin, ottaa vatsa syliin ja kääntää katseet kohti Herwantaa. Tässä vaiheessa oli otollinen hetki ottaa pieni ruokalepo ennen seuraavia koitoksia.

Jaakko Lamminen

Esmi.

1. Arvostelija? Jaakko
2. Lokaatio? Parkanon paikallinen tokmanni testoilla
3. Aika? 1500
4. Pysähdyksen tarkoitus? Vaihdoin turvamonot pyhäkenkiin
5. Arvostelu, Fasiliteetit? 0/5 oltaispa jo hervannassa
6. Arvostelu, Maisemat? Sma
7. Kokonaisarvosana? 0/10
8. Kommentit? Kirkkarifilis nousussa isosti
9. Kaljoja alla? eiliset+aamuset+lisää jallua ja päivän eka tarjous cucci

edited 15:14

Esmi.

1. Arvostelija? kyllä
2. Lokaatio? parkano euro jämpsteri
3. Aika? 1415
4. Pysähdyksen tarkoitus? perinteinen xq arpajaisten palkinnon hankinta ja yleinen kusipaskatauko
5. Arvostelu, Fasiliteetit? 9/10
6. Arvostelu, Maisemat? 9/10
7. Kokonaisarvosana? 9/10
8. Kommentit? hämmentää kuinka kotoisalta paikka tuntuukaan. arpajaispotissa ennästyksmäiset ainakin 119e. jänskättää mitä hauskaa jämpsteristä löytyykään
9. Kaljoja alla? onko jo luovuttanu??

15.09

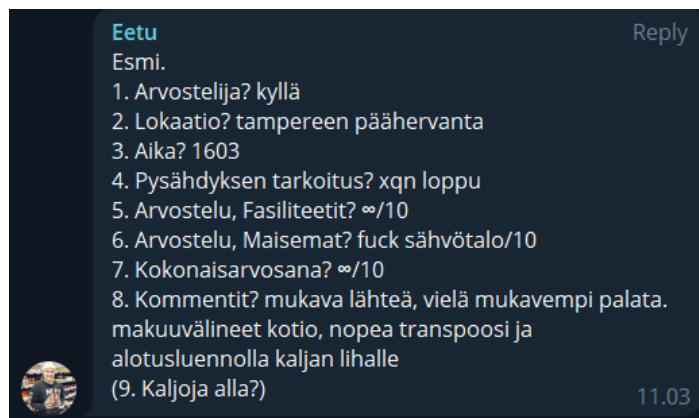
Hermann Salonen

1. Arvostelija Hermann
2. Lokaatio hamsteri
3. Aika n1445
4. Pysähdyksen syy piti päästä taas tsekkaamaan hamsterin tarjonta
5. Arvostelu, ny oli enemmän aikaa nii pääs tarkistaa tarjotaa enemmän on se viäki tavaratalojen joku auto
6. Arvostelu, parkano juuh
7. Kokonaisarvosana, hieno kauppa ja hieno xq- arvontapalkinto, onnea aatokselle
8. Kommentit, kaikennäköstä huumoria löyty valmetilla ja silmähiekoilta vältyttiin
9. Kaljoja alla? kirkkareilla si voi alottaa alusta

15:15

Jo perinteeksi muodostuneeseen xq-arpajaisiin osallistui useampi henkilö pienemmällä tai suuremmalla rahamäärällä, kasvattaen kokonaispotin kokoa. Lopulta arpajaispalkinnon hankintaan taisi kertyä n. 135 euroa, joka oli ennätyssumma huomattavalla marginaalilla. Tämä tosin harmittavasti jäi reilut puolet liian vähäksi bussissa rajusti väsyneenä meeminä syntyneen xq-mönkijän hankintaan vaadittavasta rahasummasta (299€). Mitä voitettiin ja kenen toimesta, tämän voit lukea muualta tästä samaisesta lehtisestä.

Ainoa jäljellä oleva asia enää reissun päätteeksi oli Herwantaan, tuohon todistetusti Suomen halutuimpaan ja kauneimpaan kaupunginosaan, palaaminen. Vaikka kuin on kiva lähteä niin aina on mukavampi palata takaisin.

Yllä: xq-mönkijämies

Yhteenvetona kirkkari-xq kyllä lunasti odotukset potenssiin kymmenen. Vaikka lyhyen keston vuoksi olisi ehkä kaivannut sitä toista xq-päivää, niin huumoriosioita oli silti senkin edestä. Ja jos itse jutussa ei tarpeeksi painotettu, niin sanottaneen vielä kerran: Kumpikin yritys ja toimintaa esitelleet tahot olivat parasta antia mitä tähän mennessä on saanut xqlla kokea, joten iso kiitos myös heille mikäli tätä julkaisua eksyvät lukemaan.

Tästä oli loistava suunnata kohti aloitusluentoa ja rentouttavaa kirkkari-viikonloppua.

KUVIA PT.3

kork.kuvat.fi/kuvat/2024/KIRKKARIT/

Tarina SVPS-organisaation riemukkaasta kirkkari-rastista ja siitä kuinka se muutti kaiken.

Kirjoittaja: Lahtisvepa (nimi muutettu)

Jotta tarinassamme jokainen lukija voisi ymmärtää, mitä tapahtui tuona aurinkoisena kirkkareiden lauantaipäivänä, tulee minun kaiketi avata, että mikä ihme on SVPS. SVPS, eli Saint-Venantin PeriaateSeura on korkin opiskelijoiden muodostamista organisaatioista ehdottomasti kunnollisin ja jaloin. SVPS:sän ydinarvoja ovat lyhenne KKP, mikä kaikessa jaloudessaan ilmaisee tarvetta pistää KovaKänniPäälle. Kirkkarit ovat jokaisen SVPS-soturin vuoden pyhin juhla, sillä koko organisaatiomme sai alkunsa pahamaineisilla Lappeenrannan kirkkareilla.

Kuva 1. Saint-Venantin Periaateseuran tunnus

Jo pitkään syksyllä 2023 oli SVPS-sotureita naurattanut Telegram-viestintäsovelluksessa pyörinyt Ponterosa stickerpack. Kyseinen päkki kuuluu jokaisen itseäänkunnioittavan viestittelijän vakioarsenaaliin. Päkissä naurattivat varsinkin Tony "Viikinki" Halmeen elokuvassa lausumat räväkät repliikit ja erilaiset hauskat sanonnat, joihin lukeutuvat muun muassa "BANZAI" ja "JEE". Päkillä naureskellessa jokaisen SVPS-soturin mielessä lymysi kuitenkin ajatus, siitä että Ponterosa-elokuva on katsottava hinnalla millä hyvänsä.

Kuitenkaan neuvokkaat SVPS-soturit eivät joutuneet turvautumaan antikvariaatteihin tai kirjaston pölyiseen DVD-kokoelmaan, sillä kyseinen Suomen elokuvateollisuuden kirkkain helmi löytyy koko kansan nautittavaksi Youtube-videopalvelussa. Naurattaahan se.

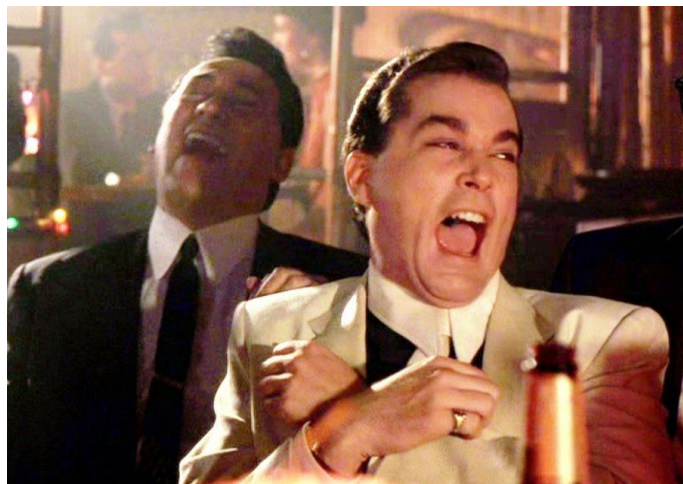
Eräänä helmikuisena iltana allekirjoittanut tarinankertojanne vaelsi pitkän matkan Hervantaan Tieteenkartelliin, jossa SVPS-soturit olivat sopineet pitävänsä äijien leffaillan, jonka päättähteä näytteli Ponterosa-elokuva. Kaikilla SVPS-sotureilla oli vähintään perhosia vatsassa, kun he edes ajattelivat näkevänsä ensimmäistä kertaa Tony "Viikinki" Halmeen valkokankaalla tähtirolissaan elokuvan pääpahiksena eli sadistisena Maurina. Kunnon SVPS-tyyliin oli jokainen myös ottanut hieman väkijuomaa katselukaveriksi, sillä myöhemmin illalla juhlittiin sporttikolmioita. Ajatus tulevasta huippuhauskoista bileistä ja elokuvasta sai jokaisen tuntemaan paloa sydämessään.

Kuva 2. Ponterosa-elokuvan juliste

Elokuvan alussa oli jokainen jo hyvässä tunnelmassa, niin mieleltään kuin veren alkoholi-
pitoisuudeltaankin. Lähes koko elokuvan ajan 48 m² penthouse-asunto raikasi huvittuneiden
SVPS-soturien huutonaurua. Kun lopputekstit pärähtivät ruudulle, oli jokaisella monttu
aposen auki. Oli vaikea käsittää, miten moinen mestariteos oli niin väärinymmärretty, sillä
olihan elokuva monen kriitikon mielestä yksi elokuvahistorian huonoimmista. Kuitenkin yleinen
SVPS konsensus on, että Ponterosa on ehdottomasti paras suomessa tuotettu elokuva. Se on
jokaisen katsottava vähintään kerran, mieluusti useamminkin elämänsä aikana.

Viikot vierivät ja SVPS-sankareillamme oli päätä
vihlova pulma. Yksi seuramme arvostetuimmista
setäkonnista oli antanut jalolle seurалlemme
suuren vastuutehtävän. SVPS:sän oli määrä pitää
Tampereen kirkkareilla rasti kaikelle kirkkari-
kansalle. Vastuu oli erittäin suuri, ja kirkkarit
lähestyivät nopealla vauhdilla, mutta rastin aihe
oli vielä suuri kysymysmerkki.

Kuva 3. Kuvituskuva siitä, kuinka
Ponterosa naurattaa

Kuva 4. Havainnekuva
kysymysmerkin koosta

Kuitenkin vetristäessäni muistilihaksiani, sain
idean, joka muuttaisi pian kaiken. Muistin
Lappeenrannan kirkkareiden rastikierroksella
erään rastin, jossa kirkkarikansan oli määrä
luoda omalla luovuudellaan uusittuja versioita
kuvista, joita rastinpitäjät olivat ottaneet.
Mielestäni rasti oli ideana hyvä, sillä siinä
kulminoituivat suorittajien luovuus sekä
heittäytymiskyky. Tämänhän voisi yhdistää jo
kuukausikaupalla SVPS-kansaa
naurattaneeseen Ponterosa-ilmiöön.

Kaikki oli yhtäkkiä kirkasta, kuin taivas. Kokonuimme ydinporukallamme Discord-palvelimelle
hiomaan rastin jokaisen yksityiskohdan. Määränä oli ottaa kaiken kansan rakastamasta ja Tony
"Viikinki" Halmeen tähdittämästä Ponterosa-elokuvasta parhaimmat kohtaukset jotka
kirkkarikansa saisi uudelleen esittää haluamallaan kirkkari-aiheisella twistillä. Klipeissä
kulminoitui kaikki, mikä elokuvasta teki ainutkertaisen: Tonyn monologit sadistisena Maurina,
kuumat tanssikohtaukset, äkilliset heitot ja ikoniseksi muodostuneet lausahdukset, kuten
"Mitäpä sanoisit, jos tekisin tosta sun perseestä ittelleni Stetsonin?". Naurunremakkaa ei
voinut olla naapuritkaan kuulematta, kun yhteistuumin parsimme klipit, jotka myöhemmin
naurattaisivat koko kirkkarikansaa kasaan.

Kuva 5. Banzai!!

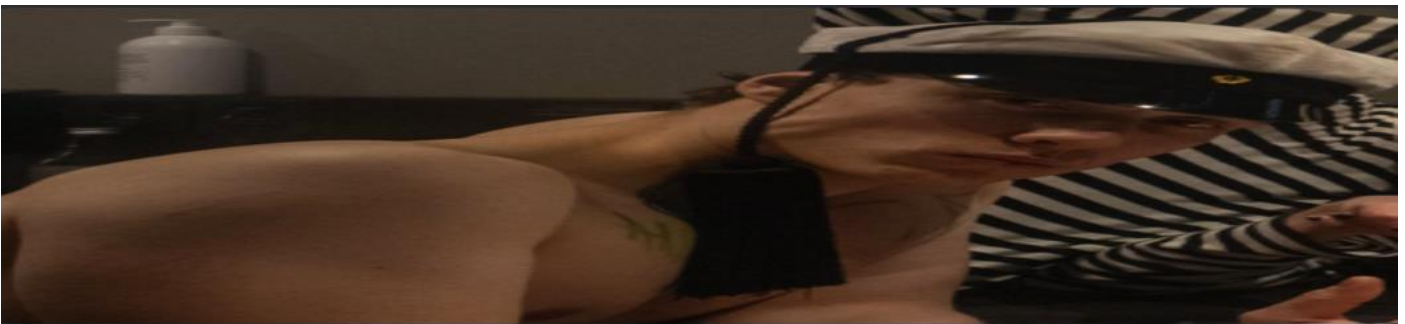

Kuva 6. Kuuma
tanssikohtaus

Kuva 7. Viikingin legendaarinen monologi & JEE

Kirkkarit olivat jo kovassa vauhdissa, kun ryhmämme oli määrä aloittaa rastin suorittaminen. Kirkkari-XQ:lla oltiin nautittu (P)Atrian Hornettien valmistusprosessista ja Simpsiön mökin lämpimistä löylyistä (vaikkei saunassa saanutkaan öristä). Myös Valmetin toimipiste Lapualla oli haukotuttanut ja myöhään valvonutta kirkkarikansaa ja Herwoodiin oltiin selvitty. Samana nautittiinkin jo tervetulosaanasta, jossa viihdyimme speedoissa epämääräiset kirjoitukset kehossamme, mikä ei muuten hävetä vähäänkään jälkeinpäin. Ei edes vaikka korkin kamera-mieskin oli sen ikuistanut galleriaan. Ainakin on kunto ihailtavana jälkipolville. Enikeis, koitti lauantai, jolloin sitsien jälkeen rasti oli määrä pitää. Vaikka sitsit olivatkin valtaisa pettymys vasta heränneille SVPS-sotureille, sillä viinaa ei oltu vielä saatu koneeseen tarpeeksi. No uuteen nousuun lähdimme ja kokoonnuimme rastilla myöhemmin samaisena iltapäivänä.

Kuva 8. Jälkipolville säästynyt kuva

Rastille kokoontuessamme oli tunnelma käsin kosketeltavissa. Edes allekirjoittanut ei uskaltanut vielä ajatella miten kyseinen iltapäivä tulisi etenemään ja olisiko rasti niin hauska, kuin ryhmämme oli ajatellut. Ensimmäisen suorittavan ryhmän saapuessa rastille oli ainakin allekirjoittanut hieman jännittynyt siitä, miten konsepti otettaisiin vastaan. Kuitenkin selittäessäni rastin syvimmän olemuksen, eli sen, kuinka kyseisessä suorituksessa tulee kanavoida jokaisen sisältä löytyvää Tony Halmetta, saivat suorittajat oitis ajatuksesta kiinni. Suorittava porukka, joka sisälsi muutaman KIK:ki hiiren ja kenties oululaisen, suorittivat kohtauksen "Vitun Mikkihiiri" varsin mallikkaasti ja se nauratti kaikkia rastinpitäjiä. SVPS-soturit saivat nauraa ja naurattaahan se, uhkailut ja laitton kiristys kohtauksessa.

Näin saatiin alkujännitys laukaistua ja kirkkarikansan tulviessa rastille osasi jo jokainen SVPS-soturi selittää rastin perimmäisen idean uusille suorittajille, ja täten rasti käytännössä ajoi itse itsensä. Joka puolelta oli kuultavissa naurua ja ikonisia siteerauksia, kuten "Mitäs mammat mahtuuko messiin?" ja "Mammat? Mitkä vitun mammat?", sekä "Ois kaljaa ja makkaraa".

Tässä välissä päätimme asekersantin kanssa käydä tsekkaamassa Skillan rasti, jonka aiheena komeili titteli ”Maxwellin Opit”, ja olimme erittäin kiinnostuneita. Pettymykseksemme rasti olikin vain vapaavalintainen karaoke suoritus. Päätimme toimeliaina laulaa oman sanoituksemme ”Ihan teekkari”, joka on muuten aika hauska biisi tulossa uuteen raspuun kannattaa laulaa nopee.

Ilta alkoi hämärtyä ja rastilla oli tullut toinen toistaan hausempia suorituksia, joille koko SVPS-kansa oli maha kippurassa nauranut. Olimme myös saaneet äärimmäisen positiivista palautetta rastistamme, ja olimme erittäin tyytyväisiä päivän kulkuun kokonaisuudessaan, jos ei sikaitsejä lasketa se oli ihan paskaa. Jatkoimmekin kirkkarilauantaita vätköjen kautta jatkomestoille, jossa tarkoitus oli olla aivan todella humalassa raitis. Näin teimme ja ilta oli tietenkin ikimuistoinen.

Kuva 9. Suosittelemme

Kuvat: Kuntokuva – KoRK-galleria
Logo – Vepa Lahti, nimi muutettu
Tarjoilusuositus – Pirkka
Muut – Jostain

Kirjoittaja pidättää kaikki oikeudet ja irtisanoutuu kaikista asiavirheistä.

**M
e
t
s
o**

Edustustehtävä Rannoilla.

Kirjoittaja: Olavi Latukka

Meikämatador on Olavi ja oon täällä horisemassa reissusta, joka ei unohdu. Siellä muunmuassa syötiin kebabrulla ajassa 4min ja 9sek sekä oltiin niin kovia, että yläasteen pahimmatkin kovikset pakenis.

Matkassa mukana olivat allekirjoittanut, Nelli (joka oli heti mukana menossa), Hermanni (joka mietti vähän turhan kauan) ja Joonas (joka lepäsi 9 päivää ennen päätöstään). Eli aikamoinen tiimi kasassa ja ei muutakuin laina-auto (kiitos Teemu) alle ja menoks.

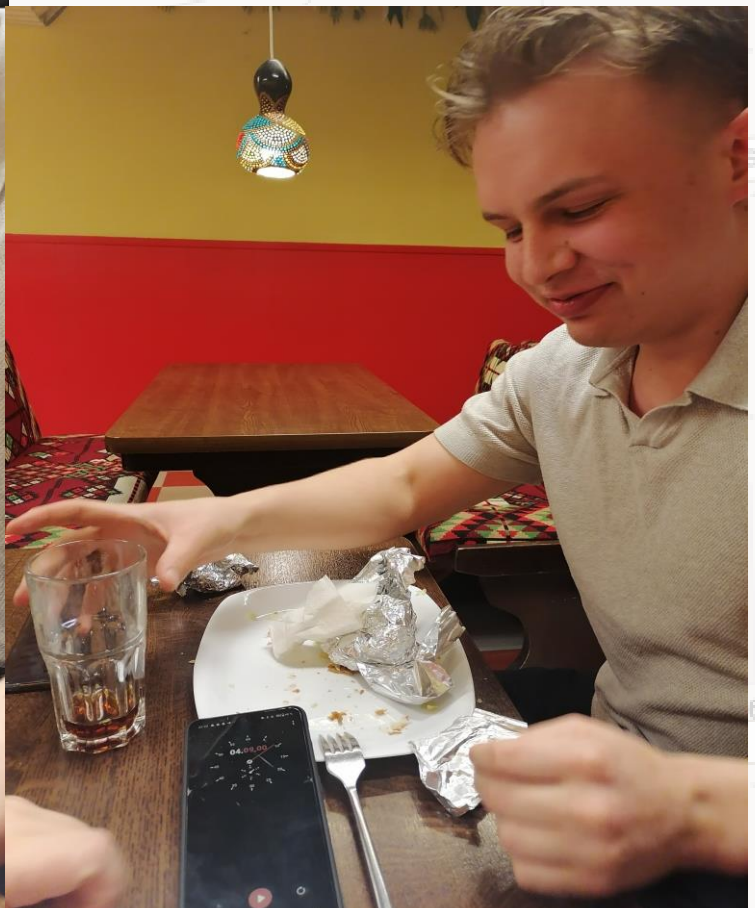
Matka tuntui pitkältä ja loputtomalta, kunnes pysähdyttiin kauppaan ja Alkoon. Meikän nenä vei Alkoon tarkoituksena ostaa lahja ja pöytäpullo. Alkossa pääsin opettamaan myyjää, mitä ero on *** ja * sekä mitä saltkis on. Joten jos en aikaisemmin ollut ylimielinen kusipää niin nyt olin.

Noh pullot oli saatu mukaan ja matka sai jatkuua. Seuraavaksi pysähdyimme tuohon pahamaineiseen betoniviidakkoon, jota Kouvolaksi kutsutaan. Siellä menimme syömään lähes kuuluisaan Chili Pippuri -ravintolaan. Jossain vaiheessa oli syntynyt idea kellottaa kebabrulla. Päätin toteuttaa tämän idean ja lopulliseksi ajaksi jäi tuo 4min ja 9sek. Suoritus oli lähes hyvä, mutta jäi parannettavaa.

Yllä: evästyspaikka

Alla: kellotus ennen-jälkeen

Kebap (niin kuin Lappeenrannassa kutsutaan) oli syöty ja matka jatkui hieman huonovointisena. Onneksi kuitenkin seuraava pysäkki oli Skinnarila, jossa ajattelimme päästä lepäämään. Tässä vaiheessa Nelli hylkäsi meidät, joten jäätiin kolmistaan majoitukseen ja kyllähän sen tietää mitä siinä tapahtui. Ekana ratsattiin paikat, löydettiin sauna ja valittiin sängyt. Sen jälkeen lähti kuvien ja videoiden ottaminen (ohessa niitä julkaisu kelpoisia). Lopulta kuitenkin tämäkin vanha konkari koki tarpeelliseksi mennä nukkumaan.

Yllä: paikallista "taidetta"

Kovia kuvia

No aamulla koittaa vujupäivä ja herätys oli kaikkea muuta kuin mukava, sillä en saanut rauhassa herätä ja nousta vaan alettiin pakottamaan kauppaan. Tän Via Dolorosan aikana Olavin väsymys innoitti Joonaksen tekemään listan, josta selviää jokainen asia, josta Olavi on valittanut. Tämä lista kokonaisuudessaan tuonnempana.

Kova kuva ja mies

Kauppareissun jälkeen alkoi laittautuminen ja vujuhype nousi kattoon asti. Kun olimme saaneet itsemme näteiksi, niin päätimme suunnata bussille, joka veisi meidät kokkareille. Nellin oli tarkoitus tavata meidät siellä ja gäng olisi taas koossa. Toisin kuitenkin kävi, sillä bussi oli täysi ja meille herrasmiehille kerrottiin, ettei oo asiaa sinne. Joten katsoimme kun kytimme poistui vieden Nellin mukanaan. Onneks hätä ei ollut tämännäköinen, avasimme neuvoa-antavat matkajuomamme ja jäimme odottamaan seuraavaa bussia. Siinä odotellessamme tapasimme vanhan legendan eli itse Miika Krögerin.

Miikan kanssa rupatelessa aika kiiti ja bussi saapui. Bussimatka olikin sitten pitkä kuin nälkävuosi, mutta lopulta selvisimme kokkaripaikalle. Kokkaripaikan tarjoilut olivat oivat ja oma lahjanluovutuksemme oli onnistunut. Ainoastaan harmi oli, ettei kaikki mahtuneet samaan aikaan katsomaan lahjanluovutusta. Kokkareiden jälkeen päästiin taas busseilemaan ja päädyimme pääjuhlapaikalle.

Kokkaritunnelmia feat. turku

Pääjuhlapaikka oli oikein näyttävä ja kiva. Meidän edustuspöytä seurana oli Suomen Turun Machinan edustajat ja pöytämme oli asetettu taka-alalle niin kuin olisimme sikapöytä. Ilta oli varsin viihtyisä. Palkintoja jaettiin, puheita pidettiin ja juotiin. Illan suurimpana yllätyksenä oli, kun hieman meitä varttuneempi pariskunta lähestyi ja kysyi ”ootteko te Tampereelta”, johon ylpeästi vastasimme, että ”juu ollaanha me”. Tämä vanhempaa nuorisoa edustava pariskunta paljastui meidän rakkaan puheenjohtana Elina Jaatisen vanhemmiksi eli käytännössä julkkiksia.

Yllä: sumpit mieheen
Vasemmalla: juhlan jossain vaiheessa

Pääjuhlan jälkeen alkoi jatkot samassa tilassa, mutta meno ei riittänyt kovin pitkälle, joten Mähinä ja Gork päättivät lähteä jatkamaan iltaa paikalliseen kapakkaan, jota Las Palmasiksi kutsutaan.

Las Palmasin jono oli pitkä sekä kylmä ja kaiken kukkuraksi allekirjoittaneelta loppui akku puhelimesta. Klassisena pullamössövegenössö sukupolven edustajana aloin siinä sitten etsimään laturia. Lopulta kolmen baaritiskin jälkeen löysin laturin, nooh siitä sitten koitti uusi ongelma ”missäs ne muut olikaan?”.

Nopeen baarikierroksen aikana päädyin wingmaniksi jollekin naisoletetulle, joka oli kiinnostunut jostain miehestä. Kumpaakaan en tuntenut, mutta täysin sujuvasti toin tätä huomisen pariskuntaa yhteen. Lopulta löysin ystäväni ja menimme karaoke puolelle. Sieltä löytyikin strippitankoja ja olihan se hauskaa. Jossain vaiheessa iltaa huomasin eksyneeni ja hukanneeni kaverini.

Yllä: Turkulainen tarjoaa kaljaa, herrasmies kieltäytyy kohteliaasti

Onneksi joku ystävällinen töihin menevä henkilö heitti minut takaisin skinnarilaan ja majoituksen ovelle. Majoituksen ovella muistan, että kaikki avaimet on muilla paitsi minulla.

Puhelinsoittorumba alkakoon ensimmäisiin puheluihin ei vastannut kukaan, mutta en helposti luovuttanut joten soitin n 20 kertaa. Tulokset olivat kuitenkin kovin heikot. Joten siinä minä olin kello 8.15, hieman päihtyneenä armottamassa lumisateessa ja tuulessa. Väsymys ja kylmyys painoivat kehoani ja kaipasin lämmintä peti paikkaa. Epätoivo kasvoi hetki hetkeltä. Kunnes muistin, että sillispaikkahan on aivan kulman takana ja jos siellä on paljua, niin on siellä lämmittäjätkin tähän aikaan.

Hilpaisin sinne ja ilokseni huomasin oven olevan auki. Ei muutakuin ovesta sisään ja lämpimään. Ensimmäisenä bongasin sohvan, jossa voi nukkua ja aloitin sillikseni 8.30 aamulla.

Heräsin 10.15 kun nakkilainen kävelee sisään, nostan päätäni ja ilmeestä päätellen aiheutin nakkilaiselle sydänkohtauksen. Eipä ollut fuksi ennen nähnyt vastaava näkyä. Tässä kohtaan itärannikkolainen vieraanvaraisuus otti ohjat ja fuksit tekivät ruokaa ja pitivät seuraa tälle kovia kokeneelle juhlijalle. Lopulta kuitenkin koitti hetki, että majoituksessa herättiin ja minut luvattiin päästää sisään. Kun pääsin majoitukseen laitoin kajarin ja hyvää hype musiikkia päälle, mutta kukaan ei tuntunut heräävän tai olevan mukana menossa. "En ole vihannut ikinä Olavia niin paljon, kuin tänä aamuna" – DarraJoonas silliksellä. "Jos olisin jaksanut nousta olisin lyönyt" – Sama äijä vähän myöhemmin. Noh meikä kerää kimpsut ja kampsut, vaihtaa frakin haalareihin ja suuntaa takaisin sillikselle. Silliksellä syön, juon limukkaa, käyn saunassa ja juttelen ihmisille.

Yllä: "kohta lähtee henki"

- Asioita, joista Olavi on pahoittanut mielensä
- Rullakepazin koko
- Kepapin maku
- Aamu herätys
- Kävelymatka
- Kaupassa käynti
- Sade
- Kädet puuttuu kyltin kannosta
- Täysi bussi
- Kokkaribussimatkan kesto
- Kokkariipaikan ahtaus
- Kokkariskumpan makeus
- Boolin laimeus
- Odotusaika lahjan luovutukseen liian pitkä
- Kesätyöt
- Joonas kysyy, että pahotinko mieleni
- Läsy on tehty väärin
- Koskenkorva laulu laulettu väärin
- Ei oo skoolattavaa
- Joonaksen negatiivisuus
- Joonaksen ja Hermannin kusitauko
- Las Palmasin jono on pitkä ja märkä
- Majoituksessa kukaan ei ollut hereillä klo 8 aamulla
- Kukaan ei halua saunaa Olavin kanssa

VPJ:n cameo: "Aiemmin mainittu Olavin lista"

Kun muu porukka pääsi paikalle olivat he aika kuolleen oloisia, eivätkä suostuneet edes saunaan lähtemään. Joka saattoi olla voittava valinta, sillä kun pääsin saunasta pois oli sykkeeni n.500 ja ainut ajatus päässäni ”kohta lähtee henki”, mutta taas vähän ruokaa ja juomaa, niin homma korjaantu.

Silliksen perinteinen täyttö-tyhjännys-täyttö -sykli

Ja näin saatiin pahat henget ulos kropasta, synnit pestyä ja vatsa täyteen. Olisin ehkä voinut hetkeksi jäädä, mutta kun kuski sanoo, että auto lähtee niin parempi olla kyydissä. Autoon noustessa laitoin lasit päähän ja kävin koisimaan. Kotimatka meni kivasti ja nopeasti. Huomautuksena tähän väliin, että se kurja kauppareissu ostokset olivat vieläkin kassissa, kun ei niitä ehtinyt syömää.

Näin päättyi tämäkin seikkailu ja päästiin takaisin Hervantaan.

kerma viili hommia....

Kirjoittaja: Vili Lind

Edellisessä ruuvissa päätoimitus lupaili ”lukuisia artikkeleita niin tieteen kuin taiteen saralta”. Nyt luvassa on vähän molempaa, sillä tässä jutussa sukellaan kermaviilien monimuotoiseen ja mielenkiintoiseen maailmaan.

Aiemmin keväällä kiltahuoneella heräsi keskustelua jääkaappiin unohtuneista Valion valmisdipeistä. Keskustelu siirtyi nopeasti kermaviileihin ja omiin suosikkeihin tai inhokkeihin. Keskustelusta inspiroituneena kerättiin kokoon kuusihenkinen ammattitaitoinen ja asiantunteva raati käymään läpi ja arvostelemaan tiukalla otteella kaupoissa myynnissä olevat kermaviilit. Testattavat tuotteet ostettiin 25.3.2024 Duossa sijaitsevista päivittäistavarakaupoista ja testattiin samana päivänä kiltahuoneella.

Testissä tuotteita maistettiin lusikalla ja Raffel-sipseillä. Tuotteita arvioitiin pakkauksen ulkonäön, pakkauksen avaamisen, maun ja muiden mielivaltaisten kriteerien osalta. Tuotteelle annettiin edellä listattujen seikkojen perusteella pisteitä asteikolla 0–10 ja niistä laskettiin keskiarvo. Arvostelulomakkeeseen kirjattiin myös yleisiä kommentteja tuotteista. Tuotteiden arvostelujärjestys arvottiin.

Pohjolan Meijeri

Kuva tuotteesta

Rasvapitoisuus	10 %
Energiasisältö	482 kJ/100 g
Hinta	0,55 €
Valmistaja	Sipoon meijeri

Tämän tuotteen pakkausta luonnehdittiin nuorilaistenkin suosimalla termillä ’poser’. Muiden ihmisten kielelle käännettynä tuote siis yrittää olla jotain, mitä se ei varsinaisesti ole. Avatessa kuului kiva ääni ja kanteen ei jäänyt monelle muulle kermaviilille tyypillistä mäiskettä.

Tuote lohkeaa lusikalla kivasti eikä tuote ole lainkaan kokkareinen. Ensipuraisu on hyvä ja tekstuuri samettinen. Raikas ja ”vähän paska jälkimaku”.

Pisteet 6,42/10

Valio

Kuva tuotteesta

Rasvapitoisuus

10 %

Energiasisältö

492 kJ/100 g

Hinta

0,95 €

Valmistaja

Valio (paska kaupunki)

Tässä klassikko, joka ei esittelyä kaipaa. Pakkaus on ajatonta designiä ja onnistuu tavoittamaan kuluttajassa jotain, mistä Pohjolan meijeri voi vain määrimmissä unissaan haaveilla. Valio aukeaa poksahuttavan äänen säestämänä ja ampuu pikku roiskeet avaajan käsille. Kannessa kimaltelevat pienet touhutipat. ”Pohjolan meijeri nielee, tämä sylkee”.

Maku on edellistä miedompi, hiukan rasvainen ja jokseenkin mitäänsanomaton. ”Niin hyvää paljaaltaan.” ”Alan standardi.”

Pisteet 7,75/10

Ei kovinkaan pinkeä kansi. Ehkä hinnan takia päiväysleima on laitettu kanteen huolimattomasti vinoon ja tuote vähän näyttää siltä, ettei oikein graafikkoonkaan ollut varaa. Sydänmerkistä riippumatta masentava.

Tuotteen avaamiseen ei löysän kannen takia ladattu kovinkaan paljoa odotuksia. Tuote kuitenkin sylkäisi oikein huolella ja silmänräpäyksessä avaajan reidet olivat mäiskeen peitossa. ”Olisipa saatu videolle”.

Koostumus oli maistettaessa aika kamala. Uskomattoman klimppistä ja maksuhäiriön makuista. Happamuus keräsi kuitenkin raadin kehuja. ”Tätä voisi levittää parkkipaikalle.”

Pisteet 3,70/10

Arla Lempi

Kuva tuotteesta

Rasvapitoisuus

15 %

Energiasisältö

673 kJ/100 g

Hinta

1,09 €

Valmistaja

Arla Suomi

Erään raadin jäsenen ennakkosuosikki sai kehuja muun muassa helposti uudelleensuljettavasta kannesta, joutsenmerkistä, selkeästi painetusta 'parasta ennen' -päivämäärästä ja 'hip and cool' -liukuvärjäyksestä. Epäselväksi jäi, pitkö raati todennäköisesti yläasteikäisten valitsemaa fonttia positiivisena vai negatiivisena asiana.

Tuote aukeaa nätisti. Kannessa kimaltelee vain muutama touhutippa ja samettinen pinta puhuttelee syvältä. Kellertävä väri hiukan arveluttaa.

Tuote leikkautuu lusikalla hyvin ja tarjoaa hyvää purutuntumaa. Makua luonnehditaan turkkilais-jogurttimaiseksi, makeaksi, rasvaiseksi eikä kovinkaan kermaviilimäiseksi. Ei pidetä dippailuun sopivana.

Pisteet 7,04/10

Kotimaista kevyt

Kuva tuotteesta

Rasvapitoisuus

6 %

Energiasisältö

340 kJ/100 g

Hinta

0,55 €

Valmistaja

Maitokolmio

Pirkka kevyt

Kuva tuotteesta	
Rasvapitoisuus	6 %
Energiasisältö	340 kJ/100 g
Hinta	0,65 €
Valmistaja	Maitokolmio

Luotaantyyöntävän värinen pakkaus ei anna kovinkaan hyvää ensivaikutelmaa. Homman kruunaa epäselvästi painettu teksti sekä kannen ja muun pakkauksen vihreiden värien sävyerot.

Avattaessa huomio kiinnittyy tuotteen pinnalla lepääviin suonikohjua muistuttaviin juoviin. "Jos kermaviilit olisivat ihmisiä, tämä olisi 50 ja käyttäisi lukulaseja".

Tuote lohkeaa kauniisti lusikalla ja suutuntuma on karhea. Maku on hapan ja vetinen. Soveltunee dippailuun.

Pisteet 7,00/10

Pakkaus tuo mieleen 80-luvun. Tarkoitettu ehkä kaleveille ja kalevi-mielisille. Tuntee kohdeyleisön. "Hyvä vihreä, ei sellanen persereikä-vihreä".

Pakkaus aukeaa siististi ja mukavan kuuloisesti. Kannessa on pieniä tippoja ja keskellä vähän nestettä. Kovat on odotukset.

Tuote lohkeaa herkullisesti. Maku on rasvainen ja viipyilevä, keskivaiheilla pientä outoutta. Tuote sopii hyvin dippailuun. Happamampi ja hiukan pidempi jälkimaku tekisi tuotteesta vieläkin paremman.

Pisteet 8,17/10

Kotimaista

Kuva tuotteesta	
Rasvapitoisuus	12 %
Energiasisältö	550 kJ/100 g
Hinta	0,59 €
Valmistaja	Maitokolmio

Juustoportti

Kuva tuotteesta	
Rasvapitoisuus	10 %
Energiasisältö	492 kJ/100 g
Hinta	0,99 €
Valmistaja	Juustoportti

Epäselvä ja pieni fontti, ei millään tapaa puoleensavetävä pakkaus. Vihreän sävy lupalee mintun makua. Päiväysleima on suorassa. "Vitun ruma".

Kansi repesi avattaessa ja sylki ikävästi. Pinta on kuitenkin samettinen ja houkutteleva.

Tuote lohkeaa miellyttävästi ja on yllättävän hyvää. Maku saa kuitenkin kaipaamaan jotain enemmän. Jogurttimainen, voisi sopia porkkanan dippaamiseen.

Pisteet 7,5/10

Pohjolan meijeri kevyt

Kuva tuotteesta

Rasvapitoisuus	6 %
Energiasisältö	339 kJ/100 g
Hinta	0,45 €
Valmistaja	Juustoportti

Kannen ja purkin vihreän värin sävyero hirvittää. Ei viesti keveyttä. Pinkeä kansi. ”Tuo mieleen tamponipaketin”.

Pakkaus aukeaa siististi ja pinnalla on minimaalinen määrä mäiskettä. ”Uloshan tuo tahtosi”.

Lohkeaa kivasti ja näyttää epäilyttävältä. Ei maistu juurikaan kermaviililtä, oudon raikasta. Saisi olla happamampaa. ”Huono lopetus testille”.

Pisteet 5,54/10

Lopputulema

1. Kotimaista – 8,17 pistettä
2. Valio – 7,75 pistettä
3. Juustoportti – 7,5 pistettä
4. Arla Lempi – 7,04 pistettä
5. Pirkka Kevyt – 7 pistettä
6. Pohjolan Meijeri – 6,42 pistettä
7. Pohjolan Meijeri kevyt – 5,54 pistettä
8. Kotimaista kevyt – 3,7 pistettä

Johtopäätökset

Kuten akateemisilla ja akateemisuutta henkivillä ei-akateemisilla tutkimuksilla yleensä on tapana, lopputuloksena on tässäkin mielivaltaisessa mietinnössä jonkinlainen(set) johtopäätös(kset). Ensimmäinen johtopäätös on, että Kotimaista kermaviili on hyvää ja edullista, eli kaikin puolin 5/5. Sitten voisi kai todeta, että yleensä light-versiot on paskoja. Kolmas (vasta jälkikäteen selvinnyt) juttu on sitten se, että laktoosi-intoleranttien ei yleensä kannata osallistua tällaisiin karkeloihin.

Toim. huom: Jutun ideana oli kääntää jutun vetäjän pää, joka vannoi vankasti Arlan nimeen. Koko keskustelu herätti kiivaita mielipiteitä, mutta onneksi tiedettä tehtiin. Ilman tätäkin tutkimusta jutun vetäjä eläisi vieläkin harhassaan ja uskoisi, että Arlan turkkilaisjugurtti kermaviilin impostor-asussa olisi ansaitseva kermaviilin arvonimen. Tämä toimii myös muille varoittavana esimerkkinä: kun ostate kermaviiliä, ostakke kermaviiliä. Jos taas hairahdutte turkkilaisjugurttiin dippailuhommissa niin sekin on OK, mutta olkaa valmiina vastaanottamaan kommentointia asiasta.

KUVIA PT.4

kork.kuvat.fi/kuvat/2024/KIRKKARIT/

AGCCO
POWER

Kuinka ne kirkkarit tehdään?

Kirjoittaja: Antti Rantanen

Kirkkareilla vuonna 2023 lappeen Rannoilla päätettiin KTN:n (KoneTeekkarien Neuvosto) ihanassa kokouksessa järjestää Kirkkarit vuosimallia 2024 Tampereella päivämääränä 15.-17.3.2024 Turun ollessa edelleen kykenemätön lunastamaan paikkansa ns. normaalista kierrosta. Tästä ei mennykkään ku ehkä kuukausi, kun Rannoilta kuului kutsuhuuto. Koska idän sisaret ei osaa kalenteria, niin huuto koski heidän vujuja ja niiden päivämäärän samankaltaisuutta kirkkarien päivämäärän kanssa. No siitä sitten KTN taas vaihteeks kasaan jonka johdosta he teki yksimielisen päätöksen, että kirkkareiden uusi päivämäärä on 22.-24.3.2024.

Noh, eihän elämän pidä liian helppoo olla ja näin Otaniemen ihmeet päättivät kolmen kuukauden hiljaisuuden jälkeen ilmottaa, että niitten vujut on uuden kirkkaripäivän päällä. Ei siinä auttanut, kun purra hammasta yhteen ja koittaa ymmärtää, ettei Aallon ”huippuyliopistossa” kalenterin tai edes suomen kielen tekstin lukemista tai luetunymmärtämistä tarvitse osata. Viimeistä kertaa sitten vaihdettiin sitä päivämäärää ja lopulta kirkkarit päätettiin järjestää 8.-10.3.2024.

Kirkkareita järjestettiin kivalla +15 hengen porukalla alkusyksystä -23 asti ja ideat oli välillä niin hyviä, että ne oli jopa pakko toteuttaa. Jostain velhoexculta lähtien pakotettua uhkapeleamista haluttiin jatkaa ja kirkkareiden teema muovautui melko vahvasti sen ympärille.

TULEVIA TAPAHTUMIA:

8-10/3/2024 Kirkkaristipäivät Tampereella

Yllä: ote tuntemattoman ainejärjestön nettisivuilta

Tälle sopivan alkusysäyksen antoi myös erään kirkkaritiimiläisen Baldur's Gate 3 psykoosit ja näin teemassa suureen osaan pääsi napanheitot. Tätä varten tilattiin sitten 250kpl sellattia hienoja vaahtomuovinoppia ja ne lensi kyl alotusluennolla kivasti. Myöskin jos osallistujille jäi epäselväksi, niin virallisia dokumentteja myöten muita hyllyttämättömiä teemoja kirkkareille oli mm. olut, kalja, sinko ja ranta.

Luonnoksia miltä Kirkkarien odotettiin näyttävän

Hommia käynnistellessä kiva ylläripylläri sattui syksyn aikana, kun Germanistipäivät oli heitetty samalle viikonlopulle. Asiahan kävi ilmi, kun tutkailtiin koulun tilavarausjärjestelmää ja ne oli kerennyt varaan bommarin meitä ennen lauantai-iltapäivälle. Jaa miten? No tilapalveluilta oltiin tätä aiemmin todettu, että mitään koulun tiloja voi varata vain kyseisen kuluvan vuoden ajalle. Ts. tilapalvelujen näkemyksen mukaan Bommarin varaus ois onnistunut vasta uudenvuoden jälkeen. Puhuivat paskaa ja tänä takia siis meitin sitsit siirrettiinkin lauantaiamuksi. Mutta loppujen lopuksi oli hyvä veto, koska suurimmat sekoilijat kärsi suurimmista krapuloista siihen aikaan, eikä kyenny tekemään turhan tyhmiä.

Yllä: Germanistipäivät (varmaan)

Kuten aiemmin tästä lehdestä on pystynyt lukemaan, niin lipunmyyntihän järjestettiin fyysisenä Konetalon aulassa perinteisen ilmon sijaan. Ennen lipunmyyntipäivää päästiin todistamaan erään henkilön henkilökohtaista hyökkäystä järjestäjää kohtaan. Mieli oli pahoitettu ilmeisen suuresti siitä, että lipunmyynti pidettiin fyysisenä. Tästä oltiin ilmoitettu kuukausia etukäteen, mutta vissiin etelän ongelmat lukea leviää ilmateitse tai kenties juomaveden mukana.

toimituksen.
kommentti: jos et ole
lukenut jonotusjuttua
lue se välittömästi!

Teleportataan ittemme hetkeen, kun huomataan, että pääpiirteittäin kaikki on hienosti suunniteltu, mutta kaikki pieni, kuten kauppareissut jne on unohdettu täysin. Tässä kohtaa si pistettiin rattaat rullaamaan täysillä ja laitettiin pojat lähteen etelän lomalle selvittelemään krapuloita.

Vieressä: Jewel of (Baltic)Seas

Vissiinkin etelän loma meni hyvin, koska auton kontti oli täynnä kivoja tuliaisia. Volvo XC60 oli selkeesti optimoitu jollai suunnitteluinsinöörien mökki-reissulla, koska 9 konttia raikkaita tuliaisia sopi konttiin vierekkäin paremmin kuin nenä päähän.

Päätoimittajan kanssa käytiin kans toisella "optimoidulla" saksalaisella urheiluautolla tyhjentään Pirkkalan prisma, ja väsyneimmän kauppareissun jälkeen, sekin auto oli aivan täynnä kaikkee, kuten appelsiinimehua ja siivousvälineistöä.

Yllä: Ruotsalaista insinööriyön näytettä

Vasemmalla: Saksalais-suomalaista insinööritetristyön näytettä

Hypätään seuraavaks kohtaan, päivä ennen kirkkareita, kun about 90% järjestäjistä päättää, että nyt on oikea aika lähtee exculle ja jättää kirkkarit marinoitumaan omalla painollaan. Tää ehkä vähän kostautu kun excu oli n.2h ennen kirkkareita takasin Tampereella ja oli niinsanotusti aika massiivinen kiirus.

toimituksen.
kommentti: jos et ole
lukenut XQ-juttua lue
se välittömästi!

Tapahtumien läpikulkua, en lähe avaamaan enempää. Se mitä tapahtuu kirkkareilla, jää kirkkareille. Eli jos et ollu siellä ni kysele kavereilta, ynnäile tapahtuneita eri kiltajulkasuista tai hyppää ens kirkkareille mukaan, ni tiät millasta sielä on.

Ynnäysmateriaalia

Lisää materiaalia
vieläkin
osoitteessa:

kork.kuvat.fi/kuvat/2024/KIRKKARIT/

Lopputuloksena, kylhä siinä mielenterveys koetuksella oli ja kaikki maailman sietokyvyt, mutta selvittiin ja palautteen perusteella ite tapahtumakin oli oikeesti hyvä kokonaisuus. Jos kirkkarit menee peruskaavan mukaan niin vissii 2029 taas Tampereella, eli silloin si Hervanta taas solmuun.

TAKAKANSI

:D

MUISTETAA

N OIKEE

SIVUNUME

RO

(DESING

TÄHÄ)